

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

REDACTIE: HOOFDREDACTEUR: J. M. MATTHIJSEN; THESAURIER: H. HISSINK; REDACTEUREN:
C. ROSCAM ABBING, H. DE LUSSANET DE LA SABLONIERE, M. C. BRAAT

VERSCHIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET LEDEN V/H.D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLooZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6

7e JAARGANG — VRIJDAG 14 NOVEMBER 1930 — 14 BLZ. No. 9

Uw Almanak dreigt te worden een verzameling van de alleronbelangrijkste mededeelingen, welke allen antwoord kunnen geven op vragen: Wie is er in 1930 president van Fotografen en hoeveel boeken werden er toen gelezen?

Uw Almanak is leeg: geen teekeningen, geen mengelwerk, zelfs geen varia.

Omdat Gij niet schrijft, noch teekent, omdat Gij blijft staren naar het doode punt van te beginnen.

Aarzelt niet langer, schamele lezer, loopt in het donker langs de grachten naar:

Hippolytusbuurt 29.

VEREENIGINGEN

STUDENTEN SOCIETEIT PHOENIX (BIBLIOTHEEK)

Nieuw aangeschafte boeken.

I. NEDERLANDSCH.

Menno ter Braak — Het Carnaval der Burgers.

Anthonie Donker — Grenzen. (Gedichten).

H. Marsman — De Vijf Vingers.

— Witte Vrouwen. (Gedichten).

E. du Perron — Parlando. (Gedichten).

Theun de Vries — Westersche Nachten. (Gedichten).

Maurits Wagenvoort — De Vrijheidzoeker.

II. FRANSCH.

Blaise Cendrars — Les Confessions de Dan Yack.

Cami — Le Jugement dernier. (Roman prématuré).

— L'Homme a la Tête d' Epingle.

— Pour Lire sous la douche.

Lucie Delarue-Mardus — La Petite Fille comme ça.

Jeanne Galzy — La Grand' Rue.

III. ENGELSCH.

Rosamond Lehmann — A Note in Music.

John Dos Passos — The Forty Second Parallel.

J. B. Priestley — Angel Pavement.

IV. DUI TSCH.

Ilja Ehrenburg — Das Leben der Autos.

— Dreizehn Pfeifen.

Lion Feuchtwanger — Erfolg. Drei Jahre Geschichte einer Provinz.

VI. GESCHIEDENIS EN LEVENSBESCHRIJVINGEN.

Ilja Ehrenburg — Die Verschwörung der Gleichen. (Das Leben des Gracchus Babeuf).

Labogola — An African Savages own story (Autobiography).

X. KUNST.

El Lissitzky — Russand. (Die Rekonstruktion der Architektur in der Sowjetunion).

G. G. Coulton — The Chronicler of European Chivalry. (Special Winter-Number of „The Studio" 1930).

XI. PHYSIOLOGIE.

Dr. L. A. Rademaker — Crematie en Crematorium te Velsen. Voor en tegen. (geschenk).

BROCHURES.

Anton van Duinkerken — Wij en de Politiek. Rede. (geschenk).

D. S. M. G. „APOLLO".

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

E. A. Plate, *President.*

H. J. S. Elink Schuurman, *Secretaris.*

W. Pannevis, *Thesaurier.*

L. K. W. Bornhaupt, *Bibliothecaris.*

J. Hudig, *Vice-Secretaris.*

Het Heerenconcert, dat zich reeds vele jaren in een groote belangstelling mocht verheugen, zal vermoedelijk gehouden worden op Donderdag 27 November. Nog steeds gaven zich veel te weinig deelnemers hiervoor op. Op de vorige repetitie van het orkest waren weer vele leden zonder kennisgeving afwezig. Dit is een onnoodige grofheid tegenover den Dirigent.

D. S. IJ.

Tocht naar Engelberg van 30 Dec.—20 Jan. e.k.

De reissom zal f 160.— bedragen waarvan f 50.— te voldoen bij inschrijving en de rest uiterlijk bij aankomst in Zwitserland.

Onder de reissom is begrepen:

- 1e. Retour Utrecht—Bazel 2e klasse.
 - 2e. Retour Bazel—Engelberg 3e klasse.
 - 3e. Vol pension te Engelberg met inbegrip van fooi en kurtax.
- Aangezien het aantal plaatsen beperkt is, verdient het aanbeveling zich zoo spoedig mogelijk op te geven. Sluiting der inschrijving op Zondag 30 November 1930. Inschrijvings-formulieren zijn bij den Secretaris verkrijgbaar.

SOCIETEIT PHOENIX.

Het Bestuur maakt bekend dat de 84ste Dies Natalis der Societeit gevierd zal worden op Vrijdag 21 November e.k.

5 uur: Borrel met damesstrijkje, aangeboden door I.G.O.V.
12 uur: Diesrede, uit te spreken door den President van het Bestuur, den heer D. Huybstra.

De kroegjool zal opgeluisterd worden door het Muziekcorps van het 2e Regiment Artillerie.

D.S.A.F.V.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

H. van Asbeck,	President.
A. van der Heyden,	Secretaris.
C. L. M. Kerkhoven,	Thesaurier.
J. H. Muntinga,	Bibliothecaris.
R. van Hasselt,	Commissaris van het materieel.

SPORTIEF WEEKBERICHT.

Overgenomen uit: *Het Telegraafje*.

**Grootste snelheden
ooit ter wereld bereikt.**

200.000 menschen

Vreeselijke botsing bij Upton Hill.

**Jack Hilton wint met
Bugatti (36-cylinder).**

**400,012 Kilometer per uur over
de vliegende mijl.**

**Kort onderhoud
met den coureur.**

De stomgeslagen menigte keek met groote verbijstering in de oogen naar de monsterachtige pogingen van Jack H., die met zijn ongeëvenaarde machtige wagen het snelheidsrecord op verbluffende wijze wist te slaan en hiermee de sportieve prijs van £ 10.000 won.

Knetterend, gierend, brullend stooft het technisch reuzenwonder met groote snelheid over de renbaan met vaste hand bestuurd. Helaas werd deze triomf der techniek bij zijn vierde poging vernield door de ondoordachte wijze waarop een amateur snelheidsmaniac bij Upton Hill over de baan wilde steken. Ik zette mijn remmen aan, zoo vertelde ons later de coureur, en gooide het stuur om, gaf gas maar kon hem niet meer ontwijken. Ik sloot de oogen. Bijgekomen vertelde een roode kruisvester mij dat ik kalm moest blijven. Met ontzetting had een tweehonderdduizend koppige menigte ademloos met dit spannende moment meegeleefd en barstte in een oorverdoovend gejubel los dat de tribune op zijn grondvesten deed schudden bij de zoo tegemoet geziene tijding dat zijn lievelingsconreur het jonge leven er niet bij had ingeschoten.

Als tragische bijzonderheid dient vermeld te worden dat alle knoopen van zijn vest waren verdwenen.

Thuis, ergens in een achterbuurt, pinkte een oud moedertje bij het hooren van den uitslag een traan weg. Zij dacht niet aan roem, slechts aan hem die haar zoo dierbaar was.

Vox 7 Nov.

Men herdenkt Prof. Dr. Eykman.

Virtus 7 Nov.

De strijd over de Filmliga duurt voort. De Heer Bothenius Brouwer bestrijdt het artikel „Onwetendheid of reactionnaire bezorgdheid” door ons in de vorige Spiegel gesignaleerd.

Daar ter gelegenheid van de Delftsche Filmliga-kwestie heele Spiegels zijn volgeschreven over soortgelijke kwestie's zullen wij er niet op in gaan.

Alleen dit. De Heer Bothenius Brouwer vindt de films „Moeder” en „Storm over Azië” niet alleen tendenz films, maar vindt, dat ze ook als zoodanig zijn bedoeld.

Maar hoe bedoelt de Heer Bothenius Brouwer dit „bedoeld”. Als het slaat op de opdrachtgever van Pudowkin heeft hij gelijk, maar als het slaat op Pudowkin zelf ben ik daar niet zoo zeker van.

P.C. 8 Nov.

We willen volstaan met eenige citaten uit belangrijke mededeelingen.

„Voor Dictaat Cahiers naar Lorjé.

12 stuks in linnen band, diverse kleuren, prima papier, gratis bedrukt met uw naam en voorzien van vloeitje f 4.25.”

„Restaurant Onderl. Vereeniging v. Veehouders.

Lunch- en Diner Abonnement van 12.2 uur en 5—8½ uur per kaart van 5 Lunchen f 3.37⁵

” ” ” 5 Diners f 5.62⁵

De heeren J. F. Fontein, R. Th. Scholtens en W. Proost zijn verhuisd naar Prinsengracht 758 C.

Clercke 8 Nov.

Het artikel over Bed en Sofa is verblijvend. Ook hier is men opgetogen over deze schitterende film, die in de Russische filmkunst geheel op zichzelf staat, een genre apart vormt. Jammer dat velen het hier niet mede eens zijn.

ZURICH

FEIER DES 75 JAHRIGEN BESTEHENS DER EIDGENOSSISCHEN TECHNISCHEN HOCHSCHULE
6—8 NOVEMBER 1930.

Het is niet dan met zekere schroom dat ik zal trachten de viering van het 75-jarig bestaan van de bovengenoemde hoogeschool te verslaan.

Nooit toch zal dit geschrift dat kunnen weergeven wat er in werkelijkheid te bewonderen en te genieten is geweest.

Vooraf een woord van hulde aan de Corpsvergadering, welke op zoo juiste wijze van haar helder inzicht blijk gaf, dat het hier een plicht gold van het Delftsch Studentencorps, zich hier te doen vertegenwoordigen, ja het zelfs noodzakelijk oordeelde aan hare afvaardiging de pedel toe te voegen. Dat onze Secretaris zich offerde, om tijdens onze afwezigheid, de taak, welke gewoon is op tien schouderen te rusten, alleen op zich te nemen geeft U een kleine blik in 's mans heerlijke karakter.

De thesaurier, wegens ongesteldheid verhinderd de reis mede te maken stelde ons in staat het plan, Woensdagmiddag aan zijn ziekbed een heerlijk diner te gebruiken, ten uitvoer te brengen.

De gezelligheid tijdens het gebruik in de ziekenkamer was tot zulk een hoogte gestegen, dat eerst 8.43 u. gemerkt werd dat het de hoogste tijd was om den trein van 8.46 u. te gaan halen, hetgeen dan ook nippersgewijs gedaan werd.

Om U niet tweemaal met een reisbeschrijving te vervelen kwamen wij ongeveer het 14e uur van de op Woensdag volgende dag te Zürich aan.

Toen we bij het uitstappen op allerhatelijkste wijze door een drietal oud-Delftenaren verwelkmd waren en enkele schreden in de richting der uitgang gemaakt hadden werd onze opmerkzaamheid getrokken naar een groep van circa 50 Hollandia

leden met de President de Heer Damme aan het hoofd, op wiens wenk het Io Vivat werd aangeheven.

Dit door ons niet zonder ontroering en met ontbloot hoofd aangehoord, trad de heer Damme naar voren en heette ons op buitengewoon hartelijke wijze welkom, waarna hij ons verzocht hem te willen volgen.

De bagage aan de klaarstaande bediende afgegeven hebbende bereikten wij na eenige minuten wandelens het Hotel Baur en Ville.

De heer Damme verzocht ons om na het bad, hetwelk wij van plan waren te gaan nemen, de gast te willen zijn van zijn bestuur aan borrel en diner, hetgeen door ons dankbaar werd aanvaard.

Toen we na ons verfrischt te hebben het Hotel verlieten wapperde, geflankeerd door de Zwitsersche kleuren, wit op rood de Corpsmaagd over het voor het hotel gelegen plein. Aangekomen bij onze te Zürich studeerende landgenooten, vonden wij hen aan de stamborreltafel in een nabijgelegen Bodega, waar al spoedig onder het gebruik van ons nationale product „de Bols” een prachtige stemming heerschte. Welk een heerlijk uur hadden we in dit gezelschap doorgebracht toen de President ons verzocht hem ons te willen laten geleiden naar een door hem met buitengewoon veel smaak gekozen interieur alwaar hij zich had gedacht ons de eer aan te willen doen zijn gast te zijn aan het diner.

Al gauw kwamen de tongen in beweging, de vragen kwamen los, vergelijkingen werden getrokken. Informaties van den President naar het welzijn van zijn vroegere Delftsche Studiegenooten werden door ons zoo nauwkeurig mogelijk beantwoord.

Al spoedig bleek dat hij Delft nog steeds een warm hart is blijven toedragen hoewel hij het ieder Delftenaar aan zou raden zich eens een jaartje aan een buitenlandsche Technische Hoogeschool te laten inschrijven.

Dien avond omstreeks acht uur werd naar het station gereden waar de oud-leden van Hollandia zouden worden ontvangen en tevens de Senaat van het Delftsch Studenten Corps officieel zou worden ingehaald.

Toen we hierna tegen kwart voor negen het hotel betraden stond daar een plinternieuwe Packard met Senaatsvlag voorop klaar om ons te vervoeren naar het Grand Hotel Dolder, alwaar de ontvangst van alle buitenlandsche vertegenwoordigers, zoo-wel professoren als studenten zou plaats vinden. Het korte en dikke Zwitsersche chauffeurkje werd met de Senaatspet van schippertje getooid en bleek aldaar een helder inzicht te hebben in de wijze waarop een Senaat gewoon is zich te laten vervoeren. Toen bij het naderen van Hotel Dolder eenige bereden agenten de hand opstaken ten teken dat d' auto moest stoppen en de chauffeur beduiden een omweg te kiezen, hield hij even in, wees de vinger in de richting der Senaatsvlag, sprak het woord „offiziel” en reed tuschen de paarden door.

In de receptiezaal had de Senaat het genoegen voorgesteld te worden aan de Prezident Schulrat Prof. Dr. Roon, de Rector Magnificus Prof. Dr. Niggli, de consul generaal der Nederlanden de heer Osieck benevens een groot aantal andere professoren en studenten van alle mogelijke nationaliteiten.

Buitengewoon aangenaam was het hier ook onze Rector Magnificus Prof. Dr. Ing. Ir. H. S. Hallo niet alleen te ontmoeten, maar ook als derde woordvoerder aan de officieele tafel te hooren spreken.

De muziek stelde ons in staat om na de door hem gesproken woorden gezamenlijk met de vele aanwezige Hollanders het Wilhelmus aan te heffen hetgeen tengevolge had dat de geheele zaal zich ten voeten uit verhief. Prachtig was de organisatie, honderden kellners liepen af en aan om het nog grooter aantal tafels te beladen met koude schotels en heerlijke roode en witte Zwitsersche wijnen.

Na in het gezelschap van de bestuursleden van Hollandia op een voor de Zürcher Zeitung te clichéeren gevoelige plaat te zijn vereeuwigd begaven we ons welgemoed naar een dien avond plaatsvindend bal, waar we ons tot diep in den nacht verpoosden.

In het warme bed nagenietend vielen we spoedig in een diepe slaap waaruit eerst ontwaakt werd toen het de hoogste tijd bleek zich met lint en jacket te tooien om punkt Zehn in het stadtheater aanwezig te kunnen zijn. Tien minuten voor tien stegen we dan ook door het door onze trouwe pedel Johan opgehouden portier in de auto welke ons stipt op tijd het theater deed binnengaan.

Bij het betreden van het tooneel, waar de officieele plaatsen waren gereserveerd, kwamen we dadelijk weer onder den indruk van de buitengewone opzet van deze 75-jarige bestaansviering.

Op de tooneelplaatsen zaten honderden Rectoren Magnifici van alle mogelijke hoogeschoolen met de vertegenwoordigers der verschillende buitenlandsche studentenorganisaties, hier omheen hadden zich, in officieele kleerderdracht, de naar nationaliteit bijeenhoorende ondervereenigingen van het verband der Studierenden aan de E.T.H., gegroepeerd.

Klokslag 10 uur opende de rector van Zürich de bijeenkomst

om deze op het vastgestelde moment, kwart voor 1, te sluiten, niet nadat na een tiental toespraken, de Rectoren der verschillende buitenlandsche hoogeschoolen namens deze aan onderscheidenen Zürichsche professoren een Eeredoctoraat hadden aangeboden.

Aangekomen in de Tonhalle werd ons onmiddellijk een platte grond van het zalencentrum ter hand gesteld waarop de door ons te bezetten plaatsen waren aangeduid.

Aan het hier plaats vindende bankett zaten 1800 gasten aan terwijl de snelheid van bedienen ongeveer gelijk was aan die waarmee ik veronderstel bediend te zullen worden wanneer het mij eens mocht gelukken om als eenige gast in Royal een diner te gebruiken.

Toen wij het feestgebouw verlieten om ons te gaan verkleeden zagen we Prof. Hallo temidden van zijn buitenlandsche Collega's aan de hoofdtafel.

Bij de borrel, op de allergezelligste Hollandia Sociëteit ontmoetten wij behalve onze Rector de Consul generaal der Nederlanden en Dr. Berlage, een groot aantal Hollandsche reunisten.

De heer Damme heette alle gasten van harte welkom en gaf daarna geholpen door zijn leden een staaltje gastvrijheid weg, hetwelk niet nagelaten heeft diepe indruk op ons te maken.

Bij het hierop volgend middagmaal had de Senaat het genoegen Professor Hallo tot zijn gast te mogen rekenen.

Aan dezen disch was het onmogelijk uitgesproken te geraken over de wijze, waarop men in het buitenland het jubileum eener hoogeschool weet te vieren.

Dien avond zagen we vanaf het balkon van het hoofdgebouw een fakkeloptocht van minstens 3000 studentendeelnemers onder ons voorbijtrekken, ik kon niet nalaten te lachen om de opmerking dien middag door onze president geplaatst, dat wij in Delft ook fakkeloptochten hielden.

Toen tegen half elf de optocht ontbonden werd hebben we ons na het gebruik van een heerlijke flesch Beaujolais in het bed gelegd om den volgenden dag over de randen van een victoria Zürich te bezien.

Hoe schoon de ligging van deze stad ook mag zijn, de architectuur harer gebouwen heeft ons allerminst kunnen bevredigen.

Alleen het interieur van het den volgenden dag in onze tegenwoordigheid geopende studentenheim heeft ons getroffen door zijn stoere, eerlijke eenvoud en zijn van een ruime blik getuigende opzet.

Na de opening van dit studenten tehuis lieten we ons naar het Hotel Baur au Lac rijden waar we de eer hadden de gast te mogen zijn aan een tea aangeboden door de consul generaal der Nederlanden welke ons den geheelen tijd dat we in Zürich mochten vertoeven op een buitengewone voorkomende wijze heeft bejegend.

Aan de tea zaten behalve de Consul en zijn echtgenoot, Prof. Hallo, Dr. Berlage en het bestuur van de Vereeniging Hollandia nog enkele andere gasten aan.

Om half zes namen we afscheid van onzen gastheer en zijne echtgenoot om na ons in rok gestoken te hebben nog op tijd aan het door het Verband der Studierenden an der E.T.H. aan alle buitenlandsche studenten vertegenwoordigers aangeboden diner te kunnen verschijnen.

Aan dit diner hetwelk we ons goed lieten smaken werd gesproken door de president van het V.d.S.a./d.E.T.H., de vice-president der C.I.E. en onzen president de heer van Doormaal, wiens redenaarstalenten weer zoo groot bleken dat zelfs het gebruik van een vreemde taal hem niet belette eenige schoone internationale gedachten te ontwikkelen.

(Wordt vervolgd).

REPETITOREN

NATUURKUNDE EN THERMODYNAMICA bij Dr. W. Mander-sloot, Gevers Deynootweg 135, Scheveningen, Telefoon 55892.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij A. Th. Sedee, Leeraar Gymnasium, Waalsdorperweg 37, den Haag (te bereiken met buslijn R van Station H.S.M.)

WISKUNDE, BESCHR. MEETKUNDE, NATUURKUNDE, bij Donker, Bossestraat 38, Delft.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T. H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 18393.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

Voor deelname aan deze rubriek (25' plaatsingen voor f 25.—) wende men zich tot de Admin. van „De Spiegel” Hippolytusbuurt 6, Tel. 160

TH. LAMMERS
PEPERSTRAAT 4 - DELFT

ONTVANGEN:
Heeren Molieres
Bally Economic

IN LAK, BRUIN, ZWART
Prijs f 16.75

Orange 2 ct

Bleu 2½ ct

Rouge 3 ct

Vert 3½ ct

Th. VANLEIPSIG
Wijnhaven, h. Peperstraat

Passerdoozen
Richter, Lotter, e. a.
Passerdoos IX P met
garantie f 16.50

Onze
Teekenborden,
zijn op een bijzondere ma-
nier afgewerkt waarvoor
grootste waarborg tegen
trekken

Teekentafels
compleet vanaf f 27.—

N.V. Stoombleekerij en
Chemische Wasscherij
„Ozon”, Voorburg
Telegram-Adres: Ozon-Voorburg
Telefoon Int. 19-20

Wasscherij van alle
soorten Goederen.

SPECIALE AFDEELING
Fijngoed - Strijkerij

Volledig tarief op aanvraag
verkrijgbaar.

ZOUTE AMANDELEN
40 cent per ons
KAASTABLETTEN
35 cent per ons
LUXEDOOZEN
BONBONS
EN
VRUCHTEN

EERSTE RANGS
FABRIKATEN

J. A. ROODENRIJS
BRAB. TURFMARKT 81
TELEF. 688

! LETS VOOR U !

Au Printemps
Oude Delft
Peperstraat

Speciaal huis
VOOR
MANTELS
JAPONNEN
HOEDEN
in bijpassende tinten

Garage de Phoenix.
CLUBGARAGE
D.S.M.
NAAST DE SOCIETEIT
Vertegenwoordiger
Harley Davidson
Motorrijwielen
Uit voorraad leverbaar.
AANBEVELEND
W. ROUKEMA,
PHOENIXSTR. 28 - TEL. 372

J. STOLK
v. h. Firma L. H. van Dop
Hippolytusbuurt 10
Telefoon 159 - Delft

Aardappelen,
Groenten, Binnen-
en Buitenlandsche
Vruchten

Fruitmanden

**STERKER?
TOEPOEL.**

DEN HAAG. TEL. 72252.

VROOM & DREESMANN - DELFT

Divanbedden	Heeren overhemden
Divankleeden	Bretelles
Opklapbare ledikanten	Zelfbinders
Sarongs	Sokken

UITGEBREIDE SORTERING
Lage prijzen Alleen à contant Geen maandrekening

SOLIMANS
BLIETENWATERSLAOT 28
DELFT

TELEFOON 11144
**HANDEL
IN
BRANDSTOFFEN**

Passagebureau
J. de Kuyser & Zonen
Oude Delft 229-231
Opgericht in 1822

Agenten van de
Rotterdamsche Lloyd
en de Maatschappij
„Nederland”

Bespreekt Uwe
Indische Passage bij ons

SPOORBILJETTEN naar
AL L E LAN DEN

**Delftsche
Fotohandel**

Fred. Alex Albers - Peperstraat 15

Groote sortering CAMERA'S
— tegen laagste prijzen —
Ontwikkelen en afdrucken
— tegen billijk tarief —

Vakkundige behandeling

Heineken's
het
meest
getapte
BIER

Hoofdagent.
J. T. POST.

TECHN. HOOGESCHOOL

Wijziging in den lesrooster 1930—1931.

Het college „Ventilatie” voor B4x, W4xx van Prof. Burgers zal in plaats van na de Kerstvacantie op Dinsdag, gegeven worden des middags van 2—3 uur in zaal 112 Gebouw W. & S., beginnende op 11 November a.s.

Gewijzigde aankondiging (Tentamen stoomverdeling).

Op Woensdag 10 December a.s. van 2¹/₂—3¹/₂ uur zal in zaal 207, Geb. W. & S. gelegenheid worden gegeven voor W4 studenten tot het afleggen van een schriftelijk tentamen in *Stoomverdeling*.

Behalve deze zitting wordt geen tweede gelegenheid gegeven. Aanmelden bij den assistent S. van den Broek.

Prof. dr. C. Zwicker maakt bekend, dat hij aanvangende Zaterdag 15 November a.s. zijn colleges zal geven in het Gebouw voor Technische Physica.

Aan de ingeschrevenen, die nog geen plaats kregen in het laboratorium voor analytische scheikunde afdeling Prof. ir. H. ter Meulen, wordt bekend gemaakt, dat vanaf Maandag 10 November plaatsen beschikbaar zijn.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Werktuigkundig ingenieur: J. F. Valstar, C. Koster.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

L'HOMME INTÈGRE.

Gisteren is het vreeselijke gebeurd.

Ik ben het boek kwijt en ik zal het niet meer vinden. Van de zelfbewuste man, die ik gisteren nog was, omdat ik wist waarvoor ik streed, omdat ik wist, dat ik op den goeden weg was, is niets meer over. Het boek is weg en het blijft weg, onvindbaar. En dan te weten, dat het hier of daar slingert, dat vreemde oogen het misschien bekijken en er hun leering uit trekken. O, mijne heeren, het is ontzettend. Ik ben een gebroken man, ik ben niets meer, ik ben gelijk een vod, door een willekeurige weggeworpen, dat nu fladdert over de straat, betrapt besmeurd wordt, scheurt en niet weet waarheen het vlucht. Is het de Seine, die het mee zal sleuren tot de drabbige resten zich verspreiden om tot slijk op den oever te worden? Is het de vuilverbranding, die het verascht? Of zal het opgeraapt worden en als papier tot substantie dienen voor nietsnutte rijmelaars om hun treurspeldichten te schrijven?

Het weet niet en gaat.

Zoo is het ook mij, mijne heeren. De stad die mij altijd zoo vertrouwd was, waar ik mij thuis voelde, is plotseling van mij vervreemd. Ik weet niet, wat met mijzelf aan te vangen. Ik ga, ik word opgenomen door de massa, waarin ik meestroom als een klein nietig druppeltje. Ik, die gisteren nog *liep*, bewust voortstapte, die wist waarheen mijn schreden mij voerden, het boek onder den arm . . .

Maar begrijpt U mij nu toch eindelijk, heeren, zit niet minachtend te kijken, haalt niet Uw schouders op, maar probeer te begrijpen, heeren. Houdt in Godsnaam op met dat schamper lachen.

Maar neen, hoe kan ik dat van U eischen. Van U, die nergens van weet, die mij zelfs niet kent, laat staan mijn groote geest. Ik zal U alles uitleggen. Maar U moet luisteren en Uw radio afzetten.

Mijn biografie. (= opsomming — in chronologische volgorde voorzoover als dit mogelijk is bij retrospectief exoterisch be-

leven als schrijven hiervan toch is — van volvoerde handelingen, van reacties op bewegingen van omliggende materie. Ik geloof, dat ik zoo ongeveer de definitie in mijn boek gesteld had.)

Mijn leven ving aan met het feit, dat ik op tijd geboren werd. Dit heeft men mij natuurlijk later medegedeeld. Dus subjectieve ervaring van anderen, hoort als zoodanig dus eigenlijk niet in deze biografie thuis. Vermeld het echter, omdat ik hierin het begin van mijn consequente levenshouding meen te zien: mij niet als uitzondering te gedragen, althans niet vooropgezet zonderling te willen zijn.

Langen tijd middelmatig kind. Mijn ouders zien niets in mij, leef nog even onbewust als mijn oudere broertjes.

Dan plotseling uit den toon vallen door een vermeldenswaardig feit.

Onze roode kat Mimi wordt met doorgebeten strot in mijn wieg gevonden. Het bloed zit mij om de mond.

Zelf kan ik mij dit feit niet meer herinneren. Nochtans schijnt het vast te staan. Kiem tot de kern van mijn levensdoel: overal de oorzaak van op te sporen, om zoo tot in het domein van begrijpen door te dringen.

Ik stel mij het geval namelijk zoo voor. Ik lig in mijn wieg. Rammel met het bekende instrument, hoor de muziek hiervan. Verwondering. Mimi springt plotseling op mijn wieg en besnuffelt mij, zooals een nieuwsgierig jong katje dat doen kan. Het vind mij aardig, vlijt zich tegen mij aan, voelt zich behagelijk op het warme dekentje en begint te spinnen. Weer hoor ik muziek! Ik werk met de rammelaar. Het katje spint door. Ik houd op met rammelen. Het katje spint nog door. Waar vandaan die muziek? Ik rammel toch niet. Ik luister aandachtig, betast het beestje en voel dat er iets in z'n halsje beweegt. De rest is begrijpelijk en wreed.

Neen, niet wreed. (wreed is een handeling, bij uitvoering waarvan men bewust tegen eigen natuur ingaat. Door het volvoeren van wreede daden, groeit de onnatuur langzaam tot natuur op. Ik geloof dat deze definitie niet geheel volledig is. Ik had een betere in mijn boek).

Deze, mijne eerste daad bracht een schaduw van mistiek om mij heen, waardoor ik plotseling in ons huisgezin verheven werd tot een object van teedere zorg. Ik geloof, dat de opvoeding door mijn ouders gezien werd als het leiden van mijn genie, op het juiste pad, hun pad. Waardoor dan later mijn geniale persoonlijkheid — tot hun eer moet gezegd worden, dat ze direct mijn capaciteiten naar waarde schatten — zou moeten dienen tot het verbreedden, het schooner en aantrekkelijker maken van dezen weg der ethiek. Zijn kinderen zouden dan op hun beurt dat weer voortzetten enz. Ik geloof, ze waren familieziek!

Maar mijne heeren, niet langer hierover. U begrijpt al hun zorgen waren vergeefs. Ik groeide op tot een persoonlijkheid. Ik wist zelf wat mij te doen stond, ik verdroeg geen inmenging. Ik wist mezelf naar waarde te schatten.

Ik zal U niet langer ophouden, door U mijn jeugd te vertellen. Deze was slechts de lijnrechte ontwikkeling tot de man, die ik nu ben.

Mijne heeren, ik kom op vaster terrein, nu ik U eenige indrukken uit mijn leven gegeven heb, nu ik mijn karakter U onder de oogen gaf.

Essentie van mijn leven is het weten, dat het leven waard is geleefd te worden door iemand, die gevonden heeft de waarheid, dat al wat wij rond ons zien gebeuren met doel gebeurt. Dat alle beweging gebonden is aan wetten, die, hoewel moeilijk,

N.V.

Nederlandsche Kabelfabriek - Delft

Grondkabels
voor hoog- en laagspanning
Telefoonkabels
Signaalkabels
Koperdraad
voor spanleidingen

tóch door ons uitgevorsch kunnen worden. De kans om een wet te vinden is slechts dan gegeven, als we alle vaagheid vermijden. Elke onzekerheid van uitdrukking is à priori te verwerpen om tot ons doel te geraken. Ieder woord dat we spreken, moet ondubbelzinnig begrepen worden. Daarvoor, mijne heeren, mijn boek!

In dit boek, waaraan ik jaren gewerkt heb, schreef ik voor ieder woord of begrip een definitie. Hier dus eindelijk geen dubbelzinnigheid, verbannen elke vaagheid. Mijn levenswerk.

Nu had ik een eigenaardige plaats om te werken, en dat is mijn ongeluk geworden.

We kwamen elke nacht in café „Le Charlatan” bijeen. Wij: Parain, Meyer, Igor en ik.

Alain Parain was dichter; zoo noemde hij zich tenminste. Ik, die een poëet definieer als een mensch, die zich zelf ziet als de premisse van z'n scheppend werk, kon hem, aangezien zijn slechte poësie, niet tot de dichters rekenen, daar ik hemzelf niet als slecht mensch wist. Hij was een bleke jongen, die weinig sprak en des te meer dichtte. Als hij binnenkwam, zeide hij steeds dezelfde zin: „Bonjour, mes amis, c'est niut!” en zette zich op z'n vaste plaats. Dat is op de grond tegen het buffet, midden in het verkeer. Op een stoel zat hij nooit. Waarom, dat wilde hij niet vertellen. Er werd gemompeld, dat hij als kleine jongen z'n zusje met een stoel geslagen had. Daarna nooit meer een stoel aanraakte. Ja, hij zou zelfs in al z'n gedichten het woord „chaise” door „chère” vervangen hebben, als uiting van z'n genegenheid voor haar, die hij ombracht. Meyer kan ik mij niet anders voorstellen, dan zittend in zijn groote armstoel, het servet omgeknoopt en een paar warme knakworstjes voor zich op tafel. Ik heb hem nooit zien loopen. Als ik binnenkwam, zat hij reeds. Als ik wegging zat hij nog steeds. Een gesprek met hem was iets onmogelijks. Herhaaldelijk werd je gedachtengang gebroken door z'n hijgenden stem: „Bitte Fräulein, zwei heisze Bratwürstchen!” Antwoorden deed hij zelden. Wees dan op zijn volle mond. Hij at voortdurend. Als hij iets zeide was het een loflied op zijn eten of op Duitschland: „Essen können sie garnicht in Frankreich. Nur hier sind die würstchen gut. Bitte Fräulein, zwei heisze Bratwürstchen! Aber um Gottes Willen mehr Knoblauchbrühe, oder ich fahre ab nach Deutschland!”

Igor Aktsjegewend sprak onverstaanbare taal. Z'n heele kennis van het Fransch, bestond uit het woord „àmi”, dat hij de heele nacht door bezigde.

Nadat hij gemerkt had, dat we hem niet verstonden en dat het voor ons te veel moeite was uit zijn gebarenspeel wegwijs te worden, had hij zich mistroostig van ons afgewend en hield zich van nu af aan uitsluitend met zichzelf bezig. Daarbij ging het zonderling toe.

De meest vreemde ritualien voerde hij uit, terwijl hij aan één stuk door zijn oostersche taal brabbelde.

Alles wat hij deed scheen uit een impuls te ontstaan. Plotseling greep hij zich bij het hoofd, rukte aan z'n haren en barstte dan in snikken uit. Oogenblikkelijk daarop echter lachte hij luidkeels, bouwde met de handen grillige figuren voor zich op tafel, schoof dan met een snelle handbeweging zijn denkbeeldige gebouwen op den grond en begon zijn glas aan puin te slaan, waarbij hij droefgeestig zong: „Tabé, babe, tabé!” („tot ziens, moedertje, tot ziens!”).

Zoodra het glas geheel verpoederd was, scheen hij tevreden te zijn. Met een vreemde lach van voldoening keerde hij zich om, bestelde door zijn handen loodrecht op elkaar te plaatsen een nieuw bier, waarna hij twee vingers op zijn hart legde en zuchtend zeide: „àmi”.

Dit spel hield hij hardnekkig vol. Steeds in dezelfde volgorde. Het leek wel of hij dit alles niet uit eigen verkiezing deed. Er scheen op hem een taak te rusten.

Dit waren de stamgasten, waaromheen zich het leven in het kroegje afspeelde.

Iedere nacht verliep eender. Alain dichtte op een bloknootje dat op z'n opgetrokken knieën rustte. Meyer at en pufte. Igor had bezwaren zonder die iemand mede te kunnen deelen. Ik zelf schreef in mijn boek, nu en dan een woord opvangend, dat zich dan in een definitie omzette.

Tot gisteren ging alles heel goed. Ik leefde tamelijk vredig met hen. Ik werd wel eens kwaad, maar zóó boos als gisteren ben ik nooit geweest.

De definitie van waarheid, had mij namelijk al eenige dagen last gegeven. Ik kon haar niet vinden. 't Werd ondragelijk. Ik werd weerspanning tegen alles, boos om niets.

En toen kwam Parain met z'n gedichtje. O, ik sprong bijna van nijd. — Hij had de onaangename gewoonte om als hij een gedicht klaar had, dit terstond voor te dragen. Hij sprong dan op een tafel. Iedereen zweeg oogenblikkelijk en in een ademlooze stilte zegde hij zijn vers. Bijna steeds had hij succes bij zijn publiek. Zoo ook gisteren:

Le coiffeur boit!

Oui, tous les nuits jê suis dans ce bouis-bouis.

Je me dis: „Je suis un p'tit brebis.
Je ne sais de quoi faire de tous les cheveux,
Que je coupe, comme coiffeur, de tous mes messieurs.”

Je bois ma bière blonde, mélancoliquement
Et ma tristesse fond chimèr': enterrement!
Je vois ma bière ronde, lente-lentement.
S'approche de la tombe. C'est moi qui est là-dedans.

Vivant j'étais un canaille, mourant je l'étais encore
Maint' nant à mes funé railles, personne qui me déplore.

Ah! Mais non!
Voilà, ma dondon!
Elle danse le can-can
Et bat le tam-tam.
Tam, tam! Tam, tam!
Ton! Tainè!
Hors d'haleine.
Pam, pam! Pam, pam!
Pomme! Poire!
Garçon, à boire!

Toegjuicht, gefeliciteerd en rondgedragen werd hij. Men joelde, schreeuwde. „Garçon, à boire, pour monsieur Alain Parain, le grand poète de notre siècle”. „Ah, c'est là de l'es prit. Bravo! Bravo!” „Encore une fois!”

Ik overschreeuwde alles en men luisterde verbluft.

Eerst zeide ik precies wat er voor mijn mond kwam, al mijn opgekropte woede brak los. Ik brulde, schreeuwde, sloeg met de vuist op tafel. Maar plotseling begreep ik, dat het zoo niet zou gaan. Ik deed mijn boek open en begon hen één voor één rustig onder de loupe van mijn critisch vernuft te nemen. Ik behoefde slechts even te bladeren en daar stond het voor mij in korte duidelijke zinnen, hetgeen ik noodig had om hen te toonen welke stumpers zij waren, stuk voor stuk. Iedere zin, die ik sprak, volgde uit de voorafgaangde. Mijn geheele betoog ging onweerstaanbaar op het doel af, met mathematische zekerheid voorwaarts.

Ik bewees Parain, dat hij geen dichter was, omdat zijn gedichten geen enkele groote gedachte of subliem gevoel omvatten. Hij zou slechts dan dichter kunnen worden wanneer hij zijn werk als de klankbodem zou gaan beschouwen van zijn gevoelsleven. Dit laatste vertoonde zeer zeker eenige diepte — dit bewees toch immers zijn afkeer voor iedere stoel!

Nu hij, in tegenstelling hiermede, in zijn gedichten elke zielschoonheid mijdde, en hen verlaagde tot een middel om zich te verschuilen voor eigen karakter, moest hij zelf langzamerhand tot karakterloos individu worden. Alhoewel hij dan een zelfstandig persoon kon lijken, zou deze zelfstandigheid in zich zelf toch geen waarde hebben, daar zij niet rustte op karaktervol verantwoordelijkheidsgevoel. Iedere bewering, dat een mensch aan zichzelf genoeg heeft en niets met de buitenwereld uitstaande, ten spijt, zou blijken, wat hij verloor na jarenlang „dichter” te zijn geweest. Als onmaatschappelijk individu zou hij rondloopen. tot spot van ieder idealemensch. Meyer bracht ik de nadeelen van zijn uitleeftheorie onder de oogen. Zijn heele leven berustte op het knakworstje.

„Wat” riep ik uit, „moet er van den mensch en zijn prachtige iedeeënwereld worden, wanneer hij zich verlaagd tot het peil van den simplen Lucullus, die enkel oor heeft voor het zinderen in de braadpan, enkel oog voor het roode krulworstje? Waarheen moet het met den mensch, die geen streeling van het intellect meer kent, maar alleen die van de tong? Meyer! Gij zit op de glijbaan van het leven, gaat al harder en harder. Gij weet niet waarheen. Maar voor U uit rollen de worstjes. Daarop alleen richten zich Uw oogen; Uw handen grijpen, Uw mond eet. Gij kijkt niet uit naar de schoone landschappen, die links en rechts van U verglijden. Gij richt Uw blik niet op de hooge blinkende bergtoppen, en de uitgestrekte prairiën, die tot betreden uitnoodigen. Niets van dit alles ontwaart Gij. Ge snelt voort en langs U gaat de ware diepte!”

O, ik meende vast allen overtuigd te hebben van het nutteloos ziellige in hun leventje. In verbeelding zag ik ze al, kruipend op de knieën, mij dankzeggen, voor het feit dat ik hen hun echte ik getoond had, mij vragend om een richtsnoer voor hun nieuwe leven. Toen zeide ik: „Ik wil niet alleen afbreken. Want, wee hem die alleen dit doet, zonder ook op te bouwen! Ik zal U geven, een richtlijn, waarlangs gij te loopen hebt in het groote leven. Wij zullen beginnen samen de eerste vuurpijl af te schieten in de donkere nacht die onze gedachtenwereld is. Laat ons zoeken naar de definitie van de waarheid. Aan den arbeid!”

Welk een ontgoocheling volgde. Niets hadden zij er van begrepen. Allen lachten en klaptten in de handen. Mijn geheele betoog werd als een goede grap opgevat. Alain sprong op een tafel en kwam weer met een gedichtje. Gewoon een bespotting van de definitie. Domweg beweerde hij dat er geen waarheid

was, dat ieder z'n eigen had en dergelijke onzin meer.
Hier is het:

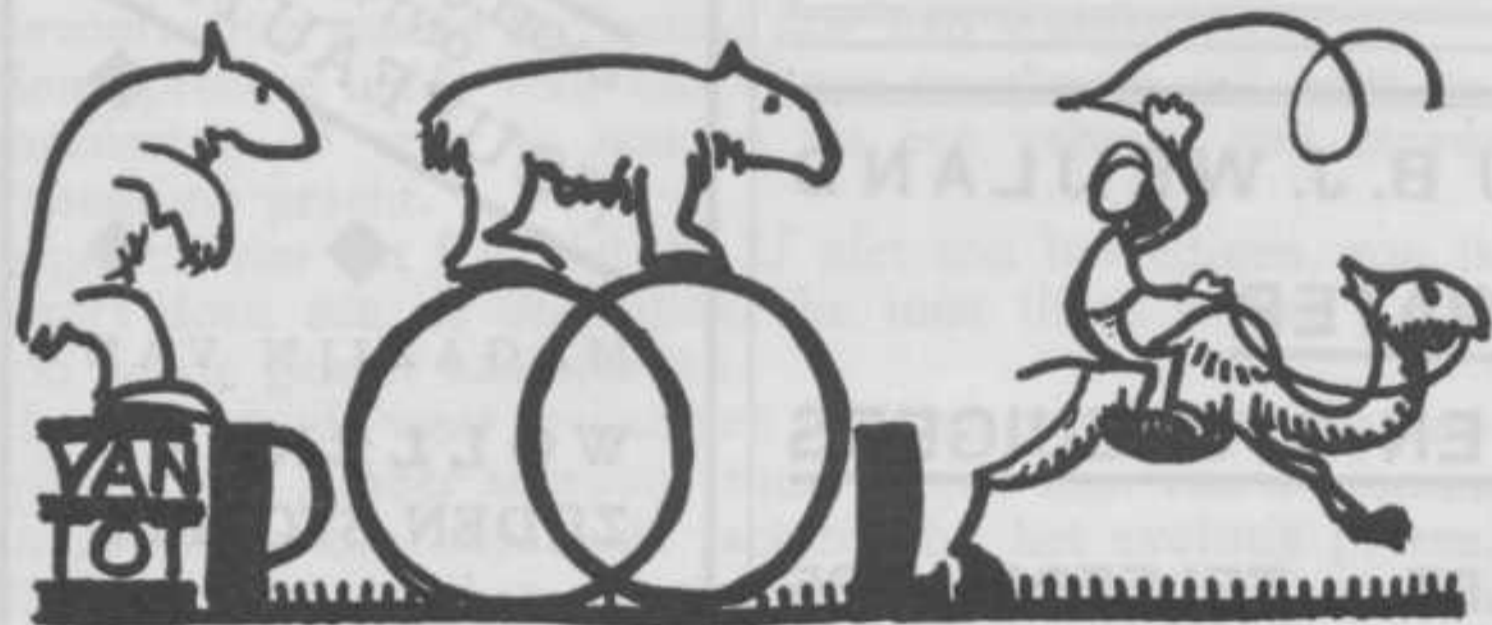
„Qu'est-ce que c'est que ca, la serité?
Qu'est-ce que c'est cela?“ „La verité!“
„La verité?“
Qu'est-ce que e'est que ca la verité?
Qui à l'héritée, la verité?
C'est moi? C'est toi?
Qui a mérité la verité?
Nous l'avous tous? Elle est à nous?“

On ne le sait, mais moi j'ai
Ma verité:
Elle n'est jamais née, la verité.

Quant à moi, je suis las
de chercher la verité,
la quelle n'existe pas
Quant à lui, il s'ennuit
s'il ne sème pas de problèmes
Quant à nous, rien du tout.
A la m'me
.

Langer kon ik dit niet aanhooren. Ik rende de straat op en vergat mijn boek. Toen ik het vanmorgen wilde gaan halen, bleek het weg te zijn. Niemand wist waar het was. O, den dag van gisteren vervloek ik, zooals ik nog nooit iets vervloekt heb. Alles in één slag verloren te hebben, bestaat er een grooter verdriet?

A. BANNI.

Dien dag voelde ik mij eenzaam,
Een storm had het dorp vernield.
Tusschen puin schreiden vrouwen
Over hun doode kinderen,
Of zochten kinderen
Naar hun ouders,
Die zij niet konden vinden,
Want zij waren dood.
Maar dit begrepen zij niet.
Vonden zij een moeder of vader,
Dan schreeuwden zij en trokken aan het lijk.
Zij sloegen met hun kleine vuisten
Tegen het doode lichaam.
Het hielp niet.

Ik treurde.
Hoewel ik het dwaas vind
Te treuren over dingen,
Die voorbij zijn en niet meer komen.
Maar Maria was dood.
Ook Theresia en Margaretha
En vele vrouwen, die ik beminde
Ik treurde als een kind
Wiens speelgoed
Vernield is,
Door machten, die het niet begrijpt noch keeren kan.
En ik ben eenzaam,
Geen vrouw, aan wier boezem ik mij kan vlijen
Vannacht.

Ik zie nog hoe de menschen zochten
Naar veel verloren dingen.
Niets vonden zij.
Er waren veel kinderen bij
Die niet begrepen, wat de ouderen deden.
Zij dartelden rond,
Tot een draai om de ooren,
hen tot stilte gebod.
Toen waren ook zij stil,
Totdat sommigen van hen echter huilden.
Zij waren moe.
Ook de ouderen waren moe.
Hun tred werd zwaarder
En nauwelijks tilden zij hun beenen op.
Zij sloften.

Een oude man riep mij.
Ik kwam naar hem toe.
Hij pakte mij bij de hand
En voerde me langs een rotsig pad,
Steeds verder van al die menschen.
Hun geluid klonk mij na,
Als een holle leege klank,
Die men in kerken hoort.

Het werd duister.
Op de weiden lag reeds dauw
En zilverend bogen populieren
Zich met de avondwind.
Het was, alsof de nevelen gingen spelen
Een dartelend spel.
Het waren vroolijke menschen,
Die begrepen, dat gelukkig zijn
Is, het spelen met zich zelve.

Nog steeds had de man mijn hand.
Hij zei echter geen woord,
Noch begreep ik zijn gedachten
En wat hij wilde.

Het werd koud.
Steeds dikker trok de nevel om ons heen.
Ik rilde
Maar misschien was ik ook bang.
Ik zag een meewarige glimlach
Op het gelaat van dien man.
Zijn oude groeven en rimpels
Vertrokken tot een beeld,
Nu . . ja nu . . herinner ik het weer,
Ik herinner mij een doodskop,
Die stond op de kast van de bibliotheek
Van mijn vader in het oude huis.

Wij kwamen op een klein plateau.
Een rots,
Die midden tusschen weiden lag.
De man liet mijn hand.
En zei mij, dat ik wachten moest.
Ik zag zijn gestalte, die door de nevelen schreed.
Toen verwaasde hij.
Of was hij weggevaagd, onbegrijpelijk,
Zooals hij ook tot mij was gekomen?
Ik was gaan zitten op een oude boomstam,
Turend naar het nevelspel.
Of sliep ik?
Of was het een droom, die langs me gleed.
Ik voelde een vrouwenarm,
Die zacht mijn hals omvloede.
Ik kuste een blanke koele vrouwenhuid.
Een langzame kus, die ziel in ziel doet smelten,
Schonk zij mij terug.
Het was, als klonken duizend tonen.
Als gaven wij, vroeger,
Een stoot tegen den kerstboom,
Die vol met klokken was,
Waardoor al die klokjes gingen klinken.
De zoete vrouwengeur
Bedwelmdde mij.

Langzaam opende ik mijn oogen.
Ik voelde een koude langs mij gaan.
Ik zag een blauwe bloote arm,
Toen een verwrongen paarsch gezicht
En toen het heele lichaam
Van een doode vrouw.
Ik ben opgesprongen.
Het lichaam viel als een vormelooze hoop
Op den grond.
Het duizelde mij en ik ben weggevlucht.
Ik ben weggevlucht als een krankzinnige,
Die niet meer weet waar hij gaat.
Als een opgejaagde vogel een dier
Dat bedreigt wordt en niet weet waardoor.
Toen struikelde ik
Ik weet niet hoe het wordt donker
In mijn hoofd bonst een woedend spel
Van gedachten.
Ik ben moe en voel dat er een einde komt
Aan al die dingen,
Waar wij ons aan vastklampen.
Het komt het komt
Ik voel dat weer een nacht over mij verglijdt

F.J.H.P.

H.H. Studenten eischt

op Uw wasch-
tafel een stukje

Lilienmilch-Seife

de beste zeep
ter verpleging der huid

Prijs per stuk f 0.25

Doos à 3 stuks f 0.70

Bonds-Drogisterij

N. VISSER

ASS. APOTHEKER

Breestraat 53 - Delft

ARIEL

SPECIAL TOPSNELHEID 145 K.M.

**The Modern
Motorcycle.**

DE AANGEWEZEN MOTOR
VOOR H.H. SPORTMAN

Vraagt catalogus en demonstratie
zonder verplichting bij

H. SLOK
ROTTERDAMSCHWEG 13

Talen's
DIEPZWART
OOST
INDISCHE
INKTEN

RUDGE SUCCESJAAR

Bijna alle belangrijke races
van dit seizoen door

Rudge-Whitworth

gewonnen. Dit alléén al is be-
wijs van zeer goede kwaliteit
en vaste ligging en snelheid.

Wat belet U nog het beste
van het beste te kopen.

Rudges zijn niet duur

Vraagt Catalogus bij

G. VAN DONK

OUDE DELFT 10

Eerste Delftsche Muziekschool

Dir. G. H. BROUWER

OUDE DELFT 120 ————— DELFT

LESGELD f 5,—
2 LESSEN PER WEEK

Gelegenheid tot dagelijksche studie aan de SCHOOL zonder kosten.
Violen en cello worden gratis in bruikleen afgestaan.

TECHNISCH BUREAU B. J. WEIJLAND

ELECTRICITEIT EN WATER

RADIO EN STOFZUIGERS

OUDE DELFT 227 - DELFT - TELEFOON 935

A. RUTGES

MARKT 15 - DELFT

◆ ◆
DAGELIJKSCHE
ONTVANGST VAN
NOUVEAUTÉ'S

◆ ◆
MAGAZIJN VAN
WOLLEN- EN
ZIJDEN STOFFEN

HOFLEVERANCIER
VAN H. M. DE KONINGIN

Steeds eerste kwaliteit

Levert U de

Luxe Brood-, Koek-
en Beschuitbakkerij

A. W. UNGER

Markt 21 - Tel. 222

Een goed bed
koopt u bij
B. H. SANDHAUS
Hypolytusbuurt DELFT

BOKSEN? TOEPOEL.

DEN HAAG.

165/67 JOH. CAMPHUYSSTRAAT

H.H. Studenten

Bij een bezoek aan
den Haag is uw adres
voor een fijn belegd
broodje of croquet bij

Joh. P. Zonneveld

Spuistraat 65

b/h Spui

J. Naaktgeboren & Zonen

Telef. 530 - Giro 48742

NIEUWE PLANTAGE 122a

AANNEMERS VAN
TIMMER-, METSEL-
EN BETONWERKEN

Onderhoud van huizen enz.

Een GOED kop koffie is, hoewel
een zeldzaamheid een van de kleine
vreugden des levens.

Zulk een kop koffie is echter
onze specialiteit!

Lunchroom l'Espérance

Binnenwatersloot 12, Telef. 1351

C. M. Meeuwis

KAPPER

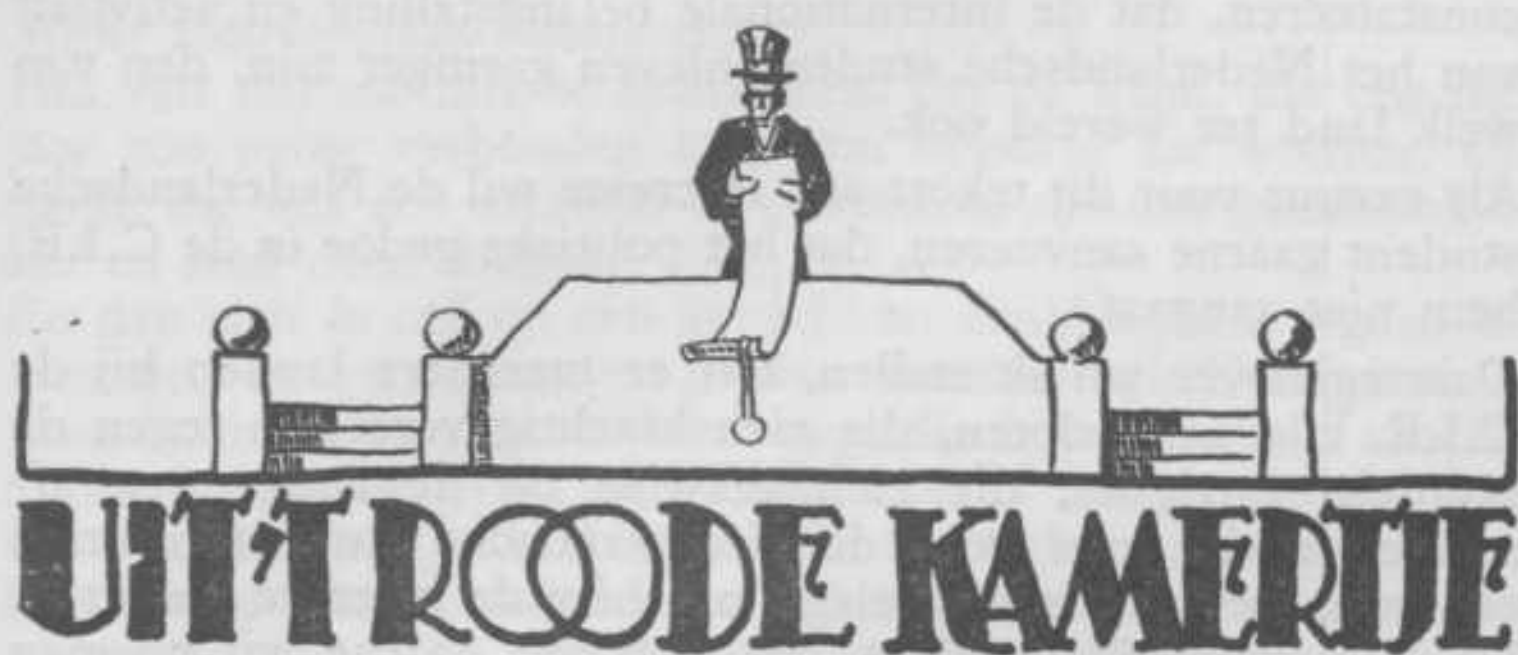
Hippolytusbuurt 37

DELFT

Parfumerieën en
Toilet - Artikelen
van de Huizen

HOUBIGANT
ROSINE COTY

SPECIALE
HEERENSALON

REDE, UITGESPROKEN DOOR DEN HEER P. M. VAN DOORMAAL, TER GELEGENHEID VAN ZIJN AFTREDEN ALS PRESIDENT VAN DEN SENAAT VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

*Mijne Heeren 'Senatoren,
Mijne Heeren Eereleden van den Senaat,
Mijne Heeren te installeren Senatoren,
Mijne Heeren Leden van het Delftsch Studenten Corps,
Mijne Heeren,*

Nu het mij gegeven is, dezen avond voor de laatste maal het woord te mogen voeren in mijn functie van president van den Senaat, in deze functie, welke vervulling voor mij een groote eer en voorrecht is geweest, prijs ik mij gelukkig, te meer waar ik der traditie getrouw U mijn persoonlijke meening zal geven over het Delftsch Studenten Corps, zooals ik dit in mijn bevoorrechte positie dit laatste jaar heb kunnen zien.

Een oprechte liefde voor ons Corps weerhoudt mij onze gemeenschap U voor te houden als een gebouw van zuiver kristallijne pracht.

Afgezien van het feit, dat dit U niet zou bevredigen, zou ik tekort doen aan de zelfkritiek, die juist thans in het Corps zoo noode gemist kan worden.

Het zich steeds weer realizeeren hoe ons corpsleven zich ontwikkelt, het zonder schroom onder oogen zien van de fouten en gebreken zijn bepalende factoren bij het evolutie proces, dat onze gemeenschap doormaakt. Ik riskeer de kritiek van sommigen Uwer, wanneer ik spreek van een evolutie proces van onze gemeenschap, daarbij aannemend, dat de ontwikkeling der corpsmentaliteit een samengestelde functie is van de ontwikkeling van den tijdgeest.

Ge zult me tegenwerpen, dat er toch veel waarden in ons Corpsleven zijn, die door de jaren heen een constant gedrag vertoonen zooals zelfstandigheid, levensvreugde, vriendschap, waardeering van een goede stijl.

Daartegenover wil ik stellen, dat er ook waarden zijn zooals algemeene belangstelling, interesse voor de oriëntatie der maatschappij op sociaal en politiek gebied, welke belangrijkheid in verband met de steeds veranderende eischen, die er aan een goed ingenieur gesteld worden, zoo groot is geworden, dat zij de studentenmaatschappij in plaats van een statisch een dynamisch karakter verschaffen. Alleen vertrouwen in een evolutie en wel in een gezonde evolutie kan ons er van weerhouden steeds weer terug te vallen in de verzuchting, dat het studentenleven vroeger toch zoo prachtig was, dat tien jaar geleden nog elke Vrijdag kroegjolen gehouden werden, dat mores en stijl het doen en laten regeerden.

Geenszins wil ik hiermede zeggen, dat deze verschijnselen toen ter tijd geen waardevolle objecten waren in het Corpsleven; misschien zouden ze dit thans ook nog zijn; ik wil U slechts waarschuwen voor de kritiek, die elke afwijking van het oude als een achteruitgang beschouwt.

Op dit oogenblik, nu in breeden kring van het Corps teleurstelling heerscht over de bestaande toestanden, over de weinig bindende en vormende kracht van ons Corps en van verschillende zijden pogingen gedaan worden om de heerschende toestanden te analyseeren en nieuwe wegen ter verbetering aan te geven, juist op dit oogenblik lijkt het nu gewenscht er op te wijzen, dat nieuwe tijden ook voor het Corps nieuwe eischen brengen, dat we er niet komen door ons societeitsleven kunstmatig weer op het oude peil te brengen, dat het simplistisch is de groote waarde van het corps te verklaren uit de exclusiviteit, die zich zelf genoeg is, dat het even simplistisch is bij de beoordeeling van het al of niet gezond zijn van het corpsleven als criterium te stellen, dat het menschen vormt met plezier in hun leven.

Zeker mag het societeitsleven beschouwd worden, als de harteklop van het corpsleven, ongetwijfeld is een zekere afzondering van het studentenleven noodzakelijk endie heeft door de tijden heen zijn vruchtbaarheid bewezen, even zeker ook is het belangrijk, dat het corpsleven menschen vormt met plezier in hun leven, maar laat ons er wel voor oppassen deze hoedanigheden als bepalende criteria te schouwen.

Veeleer geloof ik, dat het geboden is, het oog naar binnen te keeren om het zwaartepunt der moeilijkheden te zoeken in eigen geestelijke gesteldheid.

Waarom is het toe te schrijven, dat lezingen van „Vrije Studie”, „Debating” en andere vereenigingen, waar onderwerpen als Ontwapening, Sociaal-democratie, De opbouw van het jonge Rusland e.a. behandeld werden, vrijwel niet bezocht werden door ouderen dan tweedejaars?

Mogen wij als toekomstige leiders van ons publieke leven als struivogels de koppen in het zand steken en à priori weigeren kennis te nemen van bepaalde stroomingen, hoe verwerpelijk die misschien op zichzelf ook zijn?

Waarom is het toe te schrijven, dat de mooie voorzaal van onze societeit 's middags om zes uur veelal in plaats van een opgewekte borrel het beeld van een zuchtende oude mannentrop oplevert? Ik geloof, dat we de verklaring moeten zoeken in den tijdgeest, die hier zijn terugslag in het corps demonstreert, in een ontbreken van spontaniteit, bezieling, idealisme, in de vervlakking, die de geheele maatschappij om ons heen vertoont en die zich accentueert in het feit dat zij, die de diepere beteekenis van hun eigen leven primair stellen ten slotte veelal in de bijna kanslooze strijd voor hun idealen het onderspit moeten delven. U zult begrijpen, wie ik bedoelde met die zuchtende oude mannen, niet alleen die twintig of dertig jongelui, voor wie de societeit slechts is een restaurant, waar men voor een niet al te hoogen prijs kan eten, maar een groot deel Uwer, dat ik kan beschuldigen van gebrek aan spontaniteit en enthousiasme jegens Uw Corps, gij allen, die in den groentijd aan de borrel afwezig waart en een vijftigtal corpsleden meer dan honderd groenen liet amuseeren, gij allen, die de brulavond en oudejaarsdonderjool niet bezocht omdat ge aan het weekenden was, tenslotte gij allen, die de goede lezingen en debatingavonden, die voor U georganiseerd werden, liet voorbijgaan, omdat ge juist dien avond moest studeeren, omdat ge dien avond een afspraak had.

Gij allen weet, dat ik bedoel die halfzachten onder U, die zich thuis voelen als oude heertjes in hun kringetje, die de groeps-moraal eerbiedigen, welke uniforme opvattingen eischt, die een zeker stijltje en houdinkje zich aangeleerd hebben en nu meenen, dat hen niets meer kan overkomen. Dat zijn de ellendigen, die op het oogenblik het corpsleven muf dreigen te maken, wien elk enthousiasme, spontaniteit en idealisme vreemd is, die slechts willen zijn als hun vriendjes, die geen behoefte gevoelen zich boven het gemiddeld niveau van hun omgeving te verheffen, kortom die bezeten zijn door het spook der vervlakking, die met een eenheidsmasker op door het leven willen. En onwillekeurig denken we dan terug aan de hoofdgedachte van ons laatste lustrumspel, aan die eene mensch, die daar gaat rondkijken onder de menschen van zijn tijd en tot zijn ontsteltenis merkt, dat allen met een masker op door het leven gaan.

En die mensch, die zelf ook een masker voorheeft, begrijpt dat dit geen menschen zijn, dien naam waardig en dan vangt hij zijn strijd aan tegen het masker, vechtende voor zijn geestelijke vrijheid en onafhankelijkheid.

De strijd is moeilijk, zijn krachten schieten te kort, het masker heeft burgerrecht verkregen, maar al strijdende ontplooit zich zijn kracht en ten slotte overwint hij; hij herkrijgt zijn menschelijkheid en brult de massa toe: „Zet af die maskers!” Tenslotte wordt ook de massa bevrijd, de mensch heeft zijn strijd niet tevergeefs gestreden.

Ik zie in dit hoofdmotief van het lustrumspel de strijd, die wij allen te strijden hebben, die juist nu met alle kracht moet worden doorgezet, nu de vervlakking tallozen in zijn ijzeren greep omklemd houdt, nu wij in steeds grooter aantal om ons heen die matte chablonen zien verschijnen zonder persoonlijkheid, zonder geest.

In tegenstelling met sommige anderen, die een oplossing der moeilijkheden slechts kunnen zien in een intensiever societeitsleven en in een grooter exclusiviteit ten opzichte van de buitenwereld, zie ik slechts heil in een intensievere strijd om en een grootere waardeering van persoonlijke vrijheid en persoonlijke zelfstandigheid.

Die persoonlijkheidsontwikkeling zal slechts het resultaat kunnen zijn van een intensievere belangstelling voor dingen, die nu niet direct op het gebied der studie liggen, die belangstelling zal tot gevolg hebben de botsing der meeningen, die de persoonlijkheid prikkelt.

Wanneer gij mij dus vraagt, wat naar mijn persoonlijke meening aan het Corps fout is, antwoord ik U: Er is een tekort aan algemeene belangstelling.

Belangstelling voor de studie, het biertje, de bioscoop, de rugbyclub en de motorfiets is niet voldoende om richtende kracht te geven aan de persoonlijkheid.

Het Corps dient wakker geschud, er dient op gewezen te worden, dat de gemiddelde belangstelling, zooals die momenteel is, toch waarlijk blameerend is voor den intellectueel. Een scherpe onderlinge kritiek in deze richting zal waarschijnlijk zeer veel kunnen bereiken.

Sommigen Uwer plaats en zich op het standpunt, dat deze algemeene belangstelling nooit meer mag zijn dan een z.g. „zuiver academische”. Nu is het m.i. zeer wel mogelijk zuiver academische belangstelling te koesteren voor de oplossing van een wiskundig vraagstuk, maar wanneer men „zuiver academisch” belang wil stellen in een onderwerp als b.v. de politiek, waarbij een groot complex van gevoelsmotieven een rol speelt, kan men dit slechts bereiken door geheel uitschakelen der persoonlijkheid.

Doet men dit, dan heeft een dergelijke belangstelling geen vormende waarde en wordt men zelf een wandelende encyclopedie, waarin men op elke bladzijde de oplossing van een vraagstuk vindt met een rijtje voor- en nadeelen, dan wordt men iemand, die zijn geheele leven filosofeert over het voor en tegen en nooit tot een resultaat kan komen.

Ik geloof, dat deze predikers der „zuivere academische” belangstelling al te zeer het spookbeeld van de buitenlandsche studentenwereld, met zijn politieke activiteit en drijfverij, voor oogen staat; ik geloof, dat het gevaar, dat de Hollandsche student op den duur een politiek propagandist en agitator zou worden, denkbeeldig kan worden genoemd; daarvoor is het besef van de groote waarde van een volledige vrijheid van denken en handelen te diep gegrift in het Hollandsche studentenleven.

Een belangstelling, waarbij men zich verder laat gaan dan „zuiver academische” belangstelling, lijkt mij voor den student niet alleen toelaatbaar, doch zelfs gewenscht.

Voor iemand, die nooit verder mag gaan dan „academische” belangstelling moet een woord als bezieling steeds een holle phrase blijven.

Als een verheugend feit, dat ons tot dankbaarheid stemt, kunnen wij zien het tot stand komen van de nieuwe examenregeling. De actie van het Corps heeft succes gehad: een examenregeling, die de vrijheid van het studentenleven bedreigde, die zelfs zijn terugslag op het corpsleven deed gevoelen, heeft plaats gemaakt voor een, waar naast de studie meer plaats zal zijn voor algemeene vorming.

In de kringen der studenten is deze minder dwingende examenregeling toegejuicht, in de kringen der industrie refereert men, naar ons ter oore kwam, de oude straffe regeling,

We moeten in dit verschil in appreciatie zien de tegenstelling, die er bestaat tusschen de productiezucht van de industrie eenerzijds en de strijd voor onze geestelijke vrijheid anderzijds; de zich snel ontwikkelende industrie noopt de Technische Hoogeschool haar studenten niet alleen steeds dieper te laten doordringen tot de zuiver wetenschappelijke grondslagen en stelt daarnaast een voldoende vakkennis als onafwijsbare eisch, maar voegt aan deze eischen nog toe het verlangen dat de afgestudeerde ingenieur jong en plooibaar zij!

Dat deze eischen der industrie in flagranten zijn met de verlangens, die wij koesteren om naast den tijd, die voor de studie gereserveerd is, voldoende tijd voor onze algemeene vorming over te hebben, behoeft nauwelijks betoogd.

Het lijkt mij dan ook wenschelijk, dat wij ons de moeilijkheden, die zich op dit gebied langzaam maar zeker opstapelen wel ter dege realiseeren want anders zal eens de dag komen dat ons gezegd wordt: de Delftsche ingenieur is achtergeraakt bij zijn buitenlandsche collega, zoowel wat de kennis der zuiver wetenschappelijke grondslagen, als wat de vakkennis betreft. Dan zal men ons vragen: wat wilt gij prijs geven, de reputatie van den Delftschen ingenieur of de groote vrijheid van het Hollandsch studentenleven, die het rendement van de studie verlaagt?

En dan zal de spreuk „Vrije Studie” geen dooardoender meer zijn, maar zullen wij hebben aan te toonen, dat de reputatie van den Delftschen ingenieur en de vrijheid van het Hollandsch studentenleven indentiek zijn, dan zullen wij te bewijzen hebben dat die vrijheid voor ons een welgegrepen zelfstandigheid is geweest.

Mochten wij er niet in slagen, dit bewijs te leveren, dan zal zonder eenige twijfel de ijzeren dwang der industrie, bij gebrek aan een behoorlijke tegendruk tenslotte zijn uitwerking niet missen en zal onze „vrije studie” plaats moeten maken voor het in de industrie met zooveel succes toegepaste eenvormigheidsproces, dat aan verschillende buitenlandsche hoogeschoolen zijn intrede reeds gedaan heeft.

Deze overweging moet ons prikkelen de geboden vrijheid niet te misbruiken en kan bij ons slechts de overtuiging versterken, dat wij met het geconstateerde minimum aan algemeene belangstelling op den verkeerden weg zijn.

Slechts een behoorlijke algemeene belangstelling en activiteit en wel in grootere mate, dan tot heden het geval was, zal op den duur ons het behoud van de vrijheid van ons studentenleven kunnen waarborgen.

Evenals voorgaande jaren, werd ook dit jaar door de Algemeene Senaten Vergadering deelgenomen aan het congres van de C.I.E. te Brussel.

Het was pijnlijk voor de Nederlandsche delegatie te moeten constateeren, dat de internationale belangstelling en activiteit van het Nederlandsche studentenleven geringer zijn, dan van welk land ter wereld ook.

Als excuus voor dit tekort aan interesse wil de Nederlandsche student gaarne aanvoeren, dat het politieke gedoe in de C.I.E. hem niet aangaat.

Daartegenover wil ik stellen, dat er meerdere landen bij de C.I.E. zijn aangesloten, die zich krachtig verzetten tegen de politieke intrigues, die zich dikwijls op de congressen afspelen en dat juist voor de Nederlandsche studentenwereld een schoone taak is weggelegd om hier de sfeer te zuiveren. De Nederlandsche student, die zich zoo gaarne wil noemen de drager der toekomstige cultuur, zal te begrijpen hebben, dat hij niet kan volharden in zijn afzondering, maar dat hij zich te verstaan heeft met zijn soortgenooten in andere landen. Als de toekomstige intellectuelen van ons land zijn wij niet alleen tegenover onze studentenwereld, maar zelfs tegenover onze natie verplicht de stroomingen, die er onder de jongeren van andere landen heerschen, te volgen en waar mogelijk, ten goede te beïnvloeden. Het is dan ook te hopen, dat de Nederlandsche student nu eindelijk eens de lauwheid, die het voor de Algemeene Senaten Vergadering vrijwel onmogelijk maakt enig internationaal contact te organiseren, laat varen en dat hij b.v. nu eens toont het instituut der groeipreizen te willen steunen door er zelf aan deel te nemen.

Dit internationaal contact zal bevruchtend werken voor iedere Nederlandsche student, maar vooral voor den toekomstigen ingenieur, die over eenige jaren zal hebben mee te werken in het productie proces naast en in nauw contact met zijn collega uit het buitenland.

In het afgelopen jaar werd door den Senaat, in samenwerking met de sportcommissie een onderzoek ingesteld naar de mogelijkheid de sportverenigingen betere oefenterreinen ter beschikking te stellen. In verband met de buitengewoon groote kosten, daaraan verbonden, is het gebleken, dat het absoluut uitgesloten is, dat het corps zich deze terreinen uit eigen middelen verschaft.

Het is te hopen, dat de Technische Hoogeschool of de overheid, de onmogelijkheid van de abominabele sportaccommodatie in Delft inziende en realiseerende wat in het buitenland op dit gebied voor de studenten gedaan wordt, ten spoedigste maatregelen neemt om te verhinderen, dat onze hoogeschool een inrichting wordt, die niet meer in alle opzichten met zijn tijd mee kan.

Mijne Heeren,

Hiermede ben ik gekomen aan het einde van wat ik U te zeggen had. Al moest ik bij mijn beschouwingen wijzen op ernstige tekortkomingen en fouten in ons Corpsleven, al moest ik U in mijn betoog misschien pessimistisch stemmen, laat ons niet vergeten, dat er ook nog lichtpunten zijn.

Als wij ons Corps vergelijken met de andere Corpora dan zien wij dat zich ook daar moeilijkheden voordoen, dat ook daar in het Corpsleven gebrek is aan bindende kracht, dat echter in tegenstelling met deze corpora bij ons veel intensiever de moeilijkheden gerealiseerd en besproken worden.

Een vergelijking van „de Spiegel” met de andere studentenbladen, zal U al heel spoedig de indruk geven, dat het D.S.C. meer dan enig ander Corps zijn krachten inspant om het verloren terrein terug te winnen, om het Corpsleven weer die gewichtige plaats te verzekeren, waarop het in onze studenten tijd recht heeft.

De in het Corps van verschillende zijden geopperde en geformuleerde moeilijkheden moeten in laatste instantie beschouwd worden als verblijdende teekenen van leven en mijne heeren, zoo lang er leven is, is er hoop.

Laat ons dan de hoop koesteren dat ons gemeenschappelijk streven nieuwe wegen mag wijzen naar een schoone toekomst van ons Corps!

Thans ga ik over tot de plechtige overdracht der Senaatsfuncties

Mijne Heeren Eereleden van den Senaat,

Grooten dank is de Senaat U verschuldigd voor den steun, dien hij in het afgelopen jaar van U heeft mogen onder vinden. Uw raadgevingen zijn ons bij de vele moeilijkheden, die ons get afgelopen jaar niet gespaard bleven, steeds zeer welkom geweest en vele malen konden we er dankbaar gebruik van maken.

Een bijzonder woord van dank zou ik hier willen richten tot den heer A.F. Kremer, voor wien geen tijd en moeite te veel was om de taak van den Senaat gedurende den groentijd te verlichten.

Mijne Heeren mede-Senatoren,

Het valt mij moeilijk te realiseeren, dat de band, die ons dit jaar zoo nauw verbonden heeft, nu opgelost zal worden, de band, die ons zoo dierbaar is geworden, die ons gezamenlijk lief en leed deed dragen.

En dan welt in mij op een gevoel van dankbaarheid jegens U voor de vele toewijding en liefde, waarmede gij Uw functie's waar naamt en voor de medewerking, die ik steeds van U mocht ondervinden. De ijver, die ik steeds bij U mocht waarnemen, was voor mij een prikkel mijn uiterste krachten in te spannen. Een woord van bijzonderen dank doe ik den heer van Ammers toekomen voor zijn onbeperkte ijver en werkkraft dit jaar in dienst van den Senaat gesteld.

Het meest dankbaar ben ik U allen voor de vriendschap, dit jaar van U ondervonden. Ik hoop, dat hoewel de officieele band, die ons verbindt nu wordt verbroken, de band van onze vriendschap een blijvende zal zijn.

Mijnheer de Ranitz,

Ik weet dat Uw verkiezing tot president van den Senaat in breeden kring van het Corps met vreugde begroet is — ik weet, dat Gij over de capaciteiten beschikt op goede wijze aan anderen leiding te kunnen geven — ik ken Uw liefde voor het Corps.

Als president van het Bestuur der Sociëteit hebt Ge getoond, dat de vertegenwoordiging bij U in goede handen is. Vol vertrouwen geef ik U dan ook de presidentshamer over.

Met dezen hamerslag dechargeer ik mijzelf en installeer den heer J. de Ranitz als President van den Senaat van het Delftsch Studenten Corps.

REDE, UITGESPROKEN DOOR DEN HEER J. DE RANITZ, TER GELEGENHEID VAN ZIJN INSTALLATIE ALS PRESIDENT VAN DEN SENAAAT VAN HET DELFTSCH STUDENTEN-CORPS.

Mijnheer van Doormaal,

Nu Gij thans een jaar de functie van president van den Senaat op zoo voorbeeldige wijze vervuld hebt, is het voor mij een aangename en eervolle plicht U namens het Delftsch Studenten Corps te mogen bedanken voor alles wat Gij aan het Corps gegeven hebt. Met enkele, zij het dan ook zeer onvolledige, woorden wil ik gaarne memoreeren eenige belangrijke prestatie's, die Gij tijdens Uw presidium volbracht hebt.

De wijze, waarop Gij met Uw Senaat het Corps gerepresenteerd hebt, is boven allen lof verheven en dwingt ons de grootste bewondering af. Nog met veel vreugde denken wij terug aan den dag, dien Gij het hoogtepunt hebt doen zijn van het Leidsche Lustrum: Uwe Senaatsreceptie en de daaraan voorafgaande lunch. Doch ook in dikwijls netelige kwestie's hebt Gij met grooten tact de bijzondere plaats, die het Corps in, ik zou liever zeggen boven, de Maatschappij inneemt, weten te handhaven. Bovendien hebt Gij het moeilijke vraagstuk, betreffende de verantwoordelijkheid voor het Officieel Corps-orgaan „de Spiegel”, tot een oplossing gebracht.

De, onder de vorige Senaat aangenomen, nieuwe Corpswet, moest tijdens Uw ambtsperiode nog enkele wijzigingen ondergaan, welke Gij na uitvoerige voorbereidingen, thans het licht hebt doen zien. Ook kwam dit jaar de nieuwe studieregeling, welke wij met zooveel spanning verwachtten, definitief tot stand. De laatste moeilijkheden hebt Gij in samenwerking met de leiding der Technische Hoogeschool op voorbeeldige wijze overwonnen.

Het zou niet moeilijk zijn voor mij, om hier nog vele van Uw prestatie's voor het voetlicht te brengen, doch ik heb mij moeten beperken tot het doen van een keuze uit al datgene, wat Gij met Uw Senaat in het afgelopen jaar tot stand hebt gebracht. En het is met een gevoel van groote vreugde, dat ik weet thans de tolk van het Corps te zijn, wanneer ik U onze welgemeenden dank en groote bewondering overbreng voor de grootsche wijze waarop Gij Uw taak gezien hebt en overeenkomstig daarmee gehandeld.

Mijnheer van Doormaal, wij zijn trotsch dergelijke figuren in ons midden te hebben en het is met een gevoel van schroom, dat ik thans deze functie aanvaard heb; doch het is een schoone en eervolle taak met Uw voorbeeld voor oogen.

Mijnheer van Doormaal, ik dank U namens het Corps!

Mijne Heeren Senatoren,

Niemand beter dan de juist afgetreden President van den Senaat zal zich bewust zijn van den grooten steun, dien hij aan U gehad heeft. Met Uw President vormdet Gij een hechte eenheid, middelpunt van het Corps. Het is voor mij een eer U, die allen zooveel moeite en tijd geofferd hebt aan het Corps, te mogen bedanken en U thans te ontheffen van Uw functie's.

Met dezen hamerslag déchargeer ik de heeren G. J. A. Galestin als secretaris, A. A. van Ammers als thesaurier, C. B. Roest als archivaris, en K. W. A. Beukema toe Water als commissaris; en installeer achtereenvolgens in deze functies de heeren H. Simon Thomas, C. S. Telders, L. P. Ruys, en L. C. W. Bornhaupt.

Mijne Heeren mede-Senatoren,

Thans is ons de eervolle en aangename taak toevertrouwd om leiding te geven aan het Corps. In het jaar, dat voor ons ligt, zal het Corps aanspraak maken op een groot gedeelte van onze krachten. Veel zullen wij eigen genoeg en belangen op zijde moeten zetten, willen wij het, door het Corps in ons gestelde vertrouwen op waardige wijze beantwoorden. Ik hoop dat de periode, tijdens welke wij met deze verantwoordelijke functie's belast zijn, voor het Corps een periode van bloei zal zijn, en voor ons één van aangename en vruchtbare samenwerking.

Mijne Heeren eereleden van den Senaat en Oud-Senatoren, De Senaat is zich bewust, dat hij zonder Uw daadwerkelijke steun en waardevolle adviezen niet bij machte is, aan het Corps op de juiste wijze leiding te geven. Ik hoop, dat de samenwerking en de band tusschen U en den Senaat er een mag zijn, voortspruitende uit gemeenschappelijk enthousiasme voor het Corps en oprechte vriendschap. Wij weten het eerste bij U aanwezig en hopen het tweede te veroveren.

Mijne Heeren, leden van het Delftsch Studenten Corps,

Nu weer de leiding van ons Corps in nieuwe handen is overgegaan, zal ik ook nu stilstaan en me afvragen, hoe het Delftsch Studenten Corps zich gedurende den laatsten tijd, vooral wat betreft zijn geestelijke en materiele groei, ontwikkeld heeft. Het is goed, zich telkenmale rekenschap te geven op traditioneele data, als de Senaatsoverdrachten, van de plaats, die het Corps inneemt in de maatschappij, maar van veel meer belang is het om de groote stroomingen en conflicten in het Corps, en de positie van het Corps als geheel naar buiten, in hun juiste licht te bezien, omdat door de kritiek, die dan ontstaan zal, de eenig betrouwbare weg aangeduid zal worden om het Corps te voeren naar de in alle opzichten overheerschende en daardoor oppermachtige positie. Het Corps kan niet dulden, dat er in Delft andere even machtige groepen naast zich zouden komen te staan, omdat dan het Corps niet meer zou zijn, die nauwe band, die de beste elementen van de Delftsche Studenten te samen bindt. De weg om dit doel te bereiken, is uitsluitend die van superioriteit in algemeenen zin.

Inderdaad is de eerste eisch, die wij aan het Corps mogen en moeten stellen deze, dat zijn leden een overwicht hebben op de niet-leden van het Delftsch Studenten Corps. Een overwicht, dat berust op meerdere capaciteiten, op bredere beschaving en ontwikkeling. Het is thans van veel belang om ons af te vragen, waarom wij dit ideaal nog lang niet bereikt hebben. Enkele oorzaken zijn hier direct voor aan te wijzen, en het zal moeilijk zijn deze op te heffen. Allereerst komen niet alle Corpsleden uit een milieu, dat op beschaving en ontwikkeling aanspraak mag maken. Met opzet gebruik ik niet de woorden stand en geboorte. De geschiedenis van het Corps tot op heden heeft bewezen dat deze begrippen op zichzelf geen invloed uitoefenen op de plaats van de leden in ons Corps. Ieder jaar zijn er onder de candidaatleden weer talrijke, die nooit zullen kunnen gerekend worden tot de goede Corpsleden, omdat zij niet rusten op een ontwikkeling en een gevoel voor stijl, op een zekere intuïtie voor het bepalen van de grenzen van doen en laten, op een bezit van soepele, doch goede manieren, alle dingen, die in het Corps ontwikkeld kunnen worden, maar waarvoor de grondslagen eerder gelegd moeten zijn.

Op deze begrippen rustend, is dus een selectie noodzakelijk en Gij zijt verplicht tegenover Uw Corps, hiermede terdege rekening te houden. Op deze grondslag moet het Corps zeer exclusief zijn. Thans vraag ik mij af, hoever dit principe verwezenlijkt wordt. Zeer zeker is het Corps gelukkig nog exclusief, maar niet altijd berust dit op de juiste gronden. Naar een mijns inziens niet geheel terecht uiterste wordt deze exclusiviteit opgevoerd. Een strooming, die in den laatsten tijd hier en daar in het Corps al zeer duidelijk naar voren kwam, tot uiting komend in het verwerpen in actieven zin, en het negeren, van die leden van ons Corps, die serieus pogingen deden om zich een oordeel, althans een indruk, eigen te maken van de groote vraagstukken van dezen tijd. Dat er leden zijn, die dit werkelijk trachten, is niet anders dan te loven en pijnlijk is het om te zien, hoe groot nog de leegte op dit gebied is, waaraan het Corps heeft te voldoen, wil het werkelijk komen tot de door mij aangeduide positie in Delft. Ik vraag mij af, of deze soms zoo sterke selectie niet voortkomt, uit een verbergen van eigen laksheid en luiheid op dit gebied; een poging dus om deze menschen uit de kringen van het Corps te verwijderen, om het scherpe contrast met eigen leegheid niet te voelen. Maar al te vaak wordt het gevoel voor het bezitten van eigenwaarde met bravour gedemonstreerd van groote leeghoofden. Een gevaar voor het Corps, en zeker voor een exclusief Corps.

G. DE BRUIJN
KAPPER D.S.C.

Dames- en
Heerenkapper

OUDE DELFT 74
TELEFOON 641

Instituut
voor
Oogonderzoek

Spreekuren van den arts:
Werkdagen: 's Middags van
2—5 uur en op Marktdagen
óók 's morg. van 9.30—12 uur

Consult f 1.— Nieuwstraat 2

ZEISS
PUNKTAL
SPECIAAL ADRES
VOOR
OPTIEK

OPTICIEN
FRANS H. DE WOLFF
Alléén PEPPERSTRAAT 9
TELEFOON 936.

Spekslagerij
Oude Kerkstraat 9
Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN

OPGERICHT 1863

1e KLAS ZAAK HIER
TER STEDE.

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

B. A. VAN DE VEN & Co.
WIJNHANDELAREN DISTILLATEURS
LIKEURSTOKERS
ANNO 1863

Prima Tafelwijnen
Fijne Likeuren
Gedistilleerd - Cognac

WIJNHAVEN 11 — DELFT

IMPERIA
met 500 c.c. M.A.G. dub-
belpoort kopklepmotor, ge-
heel electr., snelheidsmeter,
enz. f 850.—

PEUGEOT
Het oude beroemde merk,
met blokmotor en circula-
tie smering vanaf f 430.—

ZÜNDAPP
De populaire, onverwoest-
bare Duitse tweetact
vanaf f 450.—

VERT.:
J. RENOY
JAN HENDRIKSTRAAT 62
DEN HAAG - TEL. 15207

OPGERICHT 1864

CONFISEUR PATISSIER
CUISINIER GLACIER
J.J. VAN GILS
FA. GUSSENHOVEN
Binnenw.sl. 30 Delfg. weg. 5
Telef. no. 18 Telef. no. 295

Zoute Krakelingen
(spec.) Stengels, pal-
miers, bollen enz.
Tartin Chestre
en andere kaaskoekjes
Hollandsche Wafels

PRETTIGE VOORUITZICHTEN!

In de Tropen zal de **Mac. Gillavry**
SIGARET ook UW trouwe metgezel worden.
Maakt nu al kennis.
Mac Gillavry sigaretten overal in Nederland
verkrijgbaar. 20 stuks voor 30 cent.

Verkoopkantoor der Mac Gillavry-Sigaretten
Pontanusstraat 46, Nijmegen.

ELECTRISCHE KLOKKEN
Carley's Octrooi. De beste Electriche Tijdmeter. Hollandsche vinding.
BETROUWBAAR — GOEDKOOP — DUURZAAM

FA. K. VAN DER LAAN
N. EN W. VAN LOENEN (OPVOLGERS)
MARKT 63^A TELEF. 235

„HERMETA”
NIEUWSTRAAT 7

Speciaal ADRES voor
Kousen - Sokken
Damestricotages
ook (Ribana)
Dameshandschoenen
in Stof, Leder en Wasch-
leder (alle maten).
PRIMA MODELLEN

C.P. Tonino
Markt 43

Prachtige sorteering
Tafelzilver

GROOTE KEUZE
RINGEN

Specialiteit in
MASSIEF GLADDE TROUW-
EN VERLOVINGSRINGEN

N.V. BROUWERIJ
D'ORANJEBOOM
OPGERICHT 1671
ROTTERDAM

2½ eeuw ervaring
garandeert U prima
bier.

N. VENEMA
HEEREN- EN
DAMESKLEEDERMAKER
BONTWERKER
HOOGEWAL 4
TELEFOON 13126
DEN HAAG

SPECIAAL
ENGELSCH
STOFFEN

Aan de andere zijde, mijne Heeren, kan Uw gevoel voor eigenwaarde, Uw gevoel voor de kracht en de gezonde onweersaanbare felheid van het, door oude tradities opgebouwde, Delftsche Studenten Corps, nooit gedogen, dat zich in zijn midden een plaats veroveren, die leden, wier „weltschmerz", wier immer en altijd door problemen doorwoerde gedachtencomplex, Gij bij hun binnentreden in Uw kring reeds op hun gezicht kunt lezen. Leden, die nooit eens onbezonnen, dolzinnige vreugde hebben en deze wenschen te uiten, al viel en stond Europa, hooren niet thuis in het Corps.

Dit zijn enkele droevige feiten over ons Corps, maar mijne Heeren, er is nog meer. Ook wat betreft het medewerken in de vakverenigingen en het deelnemen aan excursie's is bij velen Uwer een benauwende lauwheid op te merken. Dat dit van veel belang voor Uw Delftsche tijd is, wordt door velen onder U, zooniet geheel en al ontkennend, dan toch zeker niet positief beantwoord. De groote welwillendheid en de offeringen, die zoo veelvuldig van de zijde der Hoogleraren, betoond wordt, stuit op het pantser der onverschilligheid van vele Corpsleden af. Het aantal van U dat meent, hun studie op te moeten vatten als het klaar stoomen voor het diploma en dan nog het woord „Vrije Studie" op hun lippen meenen te mogen nemen, is niet gering. Gij benadeelt hiermee Uzelf, als Gij dan persé egoïstisch wilt blijven denken, maar bovendien de naam van ons geliefd Corps!

Verder spreek ik de hoop uit, dat de arbeid der Reiscommissie der C.I.E. meer Uw belangstelling mag hebben, dan tot dusver het geval was. Het is zeer zeker van groote waarde om met leden van buitenlandsche Studenten corpora in contact te komen en ongetwijfeld zal dit, indien het tot een min of meer geregelde uitwisseling mocht komen, strekken tot voordeel van ons Corps en van U zelven. Het maken van een buitenlandsche reis met eenige respectabele Delftenaren, kan ik U om des pleziërs willen al aanbevelen en zeer zeker indien U door de C.I.E. bovendien de mogelijkheid geboden wordt om op aangename wijze met buitenlandsche studenten in contact te komen.

Ik heb zeker de vaste overtuiging dat een aantal Corpsleden zich die schoone naam beslist onwaardig zijn. Ik verzeker U, dat ik niet zal schroomen, om zoo noodig krachtig op te treden tegen hen, die een gebrek aan wat wij „stijl" noemen, toonen. Dit veel omvattende begrip, is mij te heilig, dan dat ik het met voeten getreden wensch te zien, binnen de muren van ons Corps. Daar dit een veelal niet te argumenteeren begrip is maar een gevoel, voor het bepalen der grenzen van doen en laten, vertrouw ik op U, leden van het Corps, die dit dierbare begrip voor alles wenschen te beschermen, om met mij krachtig eigen recht te doen gelden, en deze individuen uit Uw kringen te weren. De bovengenoemde bepaling en vrijwillige begrenzing van onze bewegingsvrijheid is opgebouwd en ontwikkeld uit de oude tradities en het stijlgevoel van diegenen, die ons voorgingen. Wij zijn verplicht ze, ondanks eventuele sociale veranderingen, te handhaven. Gedenk de Bloemkoolrede: 1929: „Van alles wat men zegt of doet,

Maakt alleen de vorm het goed."

Want dat de maatschappij op U let, en terecht, is een ieder bekend. Bedenk dan ook, dat Gij ten allen tijde, waar Gij U ook bevindt, het Corps mede representeert en U dienovereenkomstig te gedragen hebt. Het spijt mij, dit hier nogmaals te moeten zeggen.

Mijne Heeren, de eerste eisch, die wij aan een ieder, die binnen wenscht te treden in onze, voor de buitenwereld immer onbegrijpelijk blijvende gemeenschap, moeten stellen, is dat hij niet alleen zegt enthousiasme te bezitten, maar dat wij het ook aan zijn optreden kunnen bemerken. Ergerlijk groot is het aantal diergenen, waarvan wij weten, dat zij zich met een weinig moeite, verdienstelijk zouden kunnen maken, maar die om eigen plezier, en nooit genoeg te verfoeien gemakzucht, zichzelf vrijwillig en behaaglijk rangschikken onder de parasieten op het Delftsch Studenten Corps. Aan ons is thans de veelal onaangename, maar dankbare taak, deze individuen op dusdanige wijze wakker te schudden, dat zij eindelijk eens het begrip zich eigen maken, dat het Corps bestaat uit gelijkwaardige leden.

Deze strooming van funeste laksheid en huldiging van het spreekwoord: „Laissez faire, laissez aller, le monde va de lui même", komt al heel duidelijk tot uiting, wanneer ik het aantal van hen zie, die voor belangrijke functies bedankt hebben. Ook de juist afgetreden president heeft in zijn rede, bij zijn installatie uitgesproken, hier reeds op gewezen en toch moesten dit jaar weer veelal dezelfde resultaten geboekt worden. Dit is fnuikend voor ons Corpsleven en beschamend voor de schoone traditie, die ons door onze voorgangers hier nagelaten is. Hetzelfde geldt voor het Societeitsbezoek. Nier alleen dat de hoeveelheid van bezoekers veelal te wenschen overlaat, maar

ook is de plaats, die de Societeit, in het dagelijksch leven van U allen inneemt, is dikwijls niet die, waarop zich Uw geheele studententijd concentreert. Dit kwam ook tot uiting in de laatste groentijd, waar een groot aantal Uwer niet enthousiast aan deelgenomen heeft. Ondanks de invoering van de September-examens is het zeer zeker mogelijk om meer aan de groentijd deel te nemen. Dat de groentijd nog verlopen is, met zooveel succes en opvoedende kracht voor de Candidaat-leden is te danken aan de plichtsgetrouwe toewijding en het onuitputtelijk enthousiasme van een kleine garde, behoorend tot het beste deel van het Delftsch Studenten Corps. Ik spreek de hoop uit, dat de komende groentijd weer blijk mag geven, dat in alle lagen van het Corps het groote belang van deze instelling diep gevoeld wordt en dat de leden weer meer van het enthousiasme voor het Delftsche Studenten Corps blijk geven, dan dit jaar het geval geweest is.

Ook in de Corpsverenigingen zijn dikwijls stemmen opgegaan, dat er te weinig leden actief deelnamen aan het Vereenigingsleven. Hieraan moet en zal een einde komen, ik weet dit het onherroepelijk besluit van diegenen onder U, die zich nog bewust zijn, mede verantwoordelijk te zijn voor het leven en de voortzetting der oude tradities van het Delftsch Studenten Corps! Het is beschamend en vernederend voor U, die zelden of nooit iets bijgedragen hebt tot de bloei van ons Corps, dat dit nog een zoo groote en intens levende plaats inneemt, alhoewel het slechts gedragen wordt door een zoo klein percentage van zijn leden. Het aantal bijdragen, bijvoorbeeld, voor Spiegel en Almanak van de zijde der leden is miniem. Wat betreft de plannen, in de kringen van de jongere jaren ontstaan, over een eventueel op te richten Delftsche Studenten Aero Club, kan ik U mede deelen, dat dezen reeds in een positief stadium zijn. De Senaat zal deze poging om tot de oprichting van deze nieuwe Corpsvereniging te komen warm ondersteunen en spreekt de hoop uit, dat ook Gij deze nieuwe Vereeniging door zijn eerste, ongetwijfeld moeilijke jaren heen zult willen helpen. Het is een blij teeken, dat binnen de muren van het Delftsch Studenten Corps het initiatief is genomen om deze nog jonge sport te gaan beoefenen. De moeilijkheden, die te overwinnen zijn, zijn hoofdzakelijk van finantieelen aard en de Senaat verwacht dat ook onder de leden van het Corps, voldoende enthousiasme aanwezig zal zijn, om deze binnen afzienbaren tijd uit den weg te ruimen. Van vele zijden buiten het Corps genoot dit streven reeds krachtigen steun, thans is de beurt aan ons!

Wat betreft de andere Sportverenigingen, zie ik mij helaas genoodzaakt U mede te moeten deelen, dat deze nog veelal gedwarsboemd worden door het gebrek aan sportvelden. De Senaat zal zijn aandacht blijven geven aan dit vraagstuk en zal indien er een mogelijkheid komt om in dit gebrek te voorzien, hiervan ten snelste gebruik maken. Doch, daar dit niet binnen zeer afzienbaren tijd kan geschieden, vertrouwt de Senaat op de Besturen en de leden der Sportverenigingen, dat zij ondanks deze moeilijkheid in hun Vereenigingsleven, toch alle krachten zullen inspannen om de glorieijke naam van het Delftsch Studenten Corps ook buiten Delft als immer onovertroffen hoog te houden. De Delftsche Studenten Voetbal Club dreigt een schaduw te worden van wat zij vroeger was. Al Uw enthousiasme zal noodig zijn om dit gevaar te keeren.

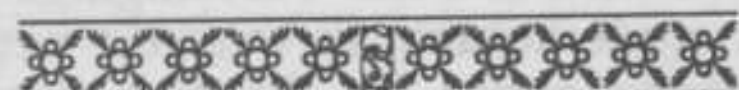
Mijne Heeren, ondanks al deze minder aangename feiten en toestanden, geloof ik met een onwankelbaar vertrouwen in de toekomst van het Delftsch Studenten Corps. Toch wilde ik hierop wijzen, omdat het goed is in de kringen van het Corps kritisch te staan tegenover de periode, waarin wij verkeerden. Het zou al heel droevig gesteld zijn met het Corps, indien wij zelfs niet de schamele moed hadden om tegenover iedereen voor de zwakke plaatsen in het Corps uit te komen. Mijne Heeren, thans ben ik aan het einde van mijn rede gekomen, en ik wil besluiten met Uw energie, Uw geheele persoonlijkheid in te roepen om met mij de schoone tradities van het Delftsch Studenten Corps in stand te houden en het intens levend en onafhankelijk te doen zijn. Ik weet dat wij dit kunnen; ik weet, met allen onder U, die het Corps kennen en begrijpen in zijn heden en in zijn historie, dat er mogelijkheden in schuilen en eigenschappen in leven, die het kunnen maken tot een van de schoonste Corpora, die denkbaar zijn.

Mijne Heeren, ik hoop, dat U voort wilt bouwen met onuitputtelijk energiek enthousiasme aan de grootsche geschiedenis van ons geliefd Delftsch Studenten Corps.

Ik heb gezegd.

**Sigarenmagazijn
't Prinsenhof**
Oude Delft 105
TELEFOON No. 585

GERENOMMEERDE
SIGAREN EN
SIGARETTEN
- MERKEN -
GEIMPORTEERDE
SIGARETTEN
Het Adres
voor import sigaren
Henry Clay - Bock

ARTISTIEKE
BLOEMBINDERIJ

„FLORAL ART”

FIRMA
GEBR. VANDER VALK

HOUTTUINEN 18-24a - DELFT
TELEF. 980 - POSTGIRO 121830

H. H. STUDENTEN

UW MAGAZIJN VOOR
ROOKARTIKELEN
SCHRIJFEN TEEKEN-
BEHOEFTE IS

ROTTERDAMSCH WEG 4

TEVENS POSTAGENT

L. PENNING
DELFT

C. W. van der Snel
TELEFOON 65
POSTREKENING 44178
KOORNMARKT 68
DELFT

Vleeschhouwerij
1^e KWALITEIT
Rund-, Kalfs-, Varkens-
en Lamsvleesch

FIRMA C. H. POOT
WONINGINRICHTING
BRAB. TURFMARKT 21-23

EEN KIKJE

IN ONZE MAGAZIJNEN ZAL
U NIET TELEURSTELLEN

B. VETH & CO

18 **B** 79
DELFT

Betrekt Uwe melk en melkproducten van de

Delftsche Melkinrichting

DIRKLANGESTRAAT 66-70
TELEFOON No. 42

UITSLUITEND PRIMA KWALITEIT
Streng toezicht over de melk op
eigen laboratorium. Gerechtigd tot
het voeren van het Rijksbotermerk

Café Restaurant „De Kroon”

v. h. Stations-Koffiehuis
Houttuinen 26 - Tel. 17

Restaurant à la carte den geheelen dag. Zalen beschikbaar
voor vergaderingen, bruiloften en partijen.
Twee nieuwe WILHELMINA-BILLARDS geplaatst.
Prima consumptie. — Billijke prijzen. — AANBEV. JOH. DIJKHUIS

LUXE RIEMEN — DAMESKOFFERS — ACTETASSCHEN
PORTEMONAIE'S, enz. zeer geschikt als

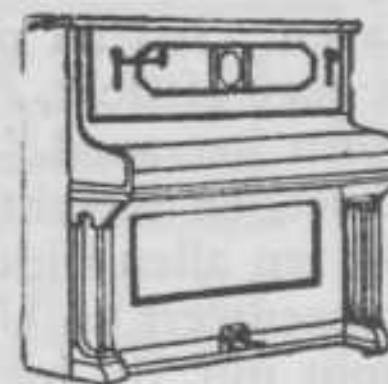
ST. NICOLAASGESCHENKEN

VERDER ALLE TECHNISCHE LEDER-ARTIKELEN
REPARATIE-INRICHTING OOK VOOR SCHOENEN

A.P. HAVENAAR BRAB. TURFMARKT 61-61a DELFT

Piano's, Vleugels, Autopiano's

in huur en door huur in eigendom te bekomen
1ste klas merken, lage prijzen en condities
Stemmen — Repareeren — Transporteeren

N. V. HEES & CO. - DELFT
VOORSTRAAT 38-40 PEPPERSTRAAT 8-10

ALTIJD HET BESTE VAN HET BESTE
LEVERT U ALLEEN
W.G. v.d. HAM

Oosteinde 165 (hoek Molslaan) Telefoonnr. 885
Oude Delft 111, Tel. 157 - Frederik Hendrikstraat 9

Neemt u eens proef met onze steeds verse fijne vleesch-
waren. — Prima KAASSOORTEN, zoowel Goudsche,
Leidsche, Edammer, Roomkaasjes, Gruyèrekaas.

Grootste sorteering Vleesch en Vischconserven
Scherp concurrerende prijzen.

Verkade's artikelen. — Depot Hero-conserven.
Wijnen van Kempinsky Co.

Bestellingen worden
aan huis bezorgd

Zie vooral de Etalage: OUDE DELFT 111

OVERAL VERKRIJGBAAR

F. X. de Beukelaer. ANVERS.

GENERAAL AGENT:
J. A. VERBUNT - TILBURG

Draagt

Archshoe
NED. OCTROOI 1466
Welfschoen

het beste

Alléén: CHOORSTRAAT 26
TELEF. 1247 — DELFT
W. H. Heijne den Bak

Een goed adres

VOOR

Huisschilder
en
Glazenmaker
is

D.v. Noortwijk
Markt 66a - Delft

**Natuurlijk
Mineraalwater**

Hollandia water
Spa "
Victoria "
Apollinaris "
enz.

Limonade Siropen
65 - 80 - 100 ct.

Phaff Wijnen

W. de Hoogh
Oude Delft 152 Telef. 15